

ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ!
ВОЛЯ НАРОДАМ! ВОЛЯ ЛЮДИНІ!

ВІЗВОЛЬНИЙ
ШЛЯХ

СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ МІСЯЧНИК

№ 5-6 (15-16)

30 Березня - 1949 р.

РІК II

ВІСВОЛЬНИЙ ШЛЯХ

Суспільно-політичний
-----МІСЯЧНИК-----

Видав : ТП.СЧ ОУН /направах рукопису/
Редагує : Колегія

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ:

- 1.....НА ПОЗИЦІЯХ ВОЮЮЧОЇ УКРАЇНИ
- 2.В.К - ч....."ДО МИНУЛОГО НЕМАЄ ПОВОРОТУ"
- 3.Л-р УПА, В.Пріста:БОРОТЬБА НАРОДІВ АБИ З МОСК.-БОЛЬ. ІМПЕРІЯЛІЗ.
- 4.К - н.....УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ І БОЛЬШЕВИЗМ
- 5.....ЗАШЛИ: УПА ДО ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ
- 6.Сот-к УПА -Мар:БОРОТЬБА АБИ З БОЛЬШЕВИЗМОМ
- 7.Ігор В.НА СПІЛЬНИЙ ФРОНТ ВОЮЮЧОЇ УКРАЇНИ
- 8.Петро Гетьман. ХОЧУ КАРЮ ГОНТИ
- 9.П.Карий....."МИРНІ"ЗАЯВИ БОЛЬШЕВИКІВ
- 10.....ПРОТИ ТИРАНІЇ І ПОНЕВОЛЕННЯ І ин.

.....

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЬТЕ "ВІСВОЛЬНИЙ ШЛЯХ"!

.....

Вирішними причинами невдачі наших визвольних змагань 1918рр. були: відсутність чіткої, неосумнівної національної ідеї та свідомого своїх цілей провідного національного активу, який поклав бивоснову своїх дій ідею національно-державного визволення. Українські народні маси стояли на висоті завдань. Рушійною силою продовж останніх трьох десятиліть революційної боротьби українського народу за своє національно-державне, а через те і соціальне визволення була ідея українського революційного націоналізму. Визвольну боротьбу українського народу унапрямували, організували і керували нею націоналістичні, революційні кадри, що діяли в різних формах по всій соборній Україні.

Всі прагнення народних мас за останніх 20 років зосередила довкруги себе революційна ОУН, ставши в авангарді боротьби. Особливо в час Другої світової війни повністю підтвердилася правильність націоналістичної концепції боротьби. Національна ідея стала безспірною силою для всіх шарів народу. Члени ОУН предіставалися до найдаальших закутків української землі і там одиалися в спільній боротьбі проти обох окупантів з такими ж, як вони, борцями, документуючи спільно не раз смертю соборність ідеї. Переможцем на далеку мету не вийшов з останньої світової війни імперіалізм, ані ліберал-демократизм, але визвольний націоналізм, в основу якого покладено заперечення волюного імперіалізму, та, як ліберального, так і державного капіталізму. Само революційна ОУН видангула на обою II В.З.ОУН увіверовальну ідею визволення народів і людини: свобода народам, свобода людині. Вона поставила водночас мжки для свободи одиниці, які становлять о о ц і я л ь н а справедливості. ОУН мала сміливість перша в Європі в час тріумфу обох тоталітаризмів, коли перед ними сливе всі країни Європи капітулювати, реально заманіфестували ідею спільної боротьби поневолених народів, випускаючи в час на мовях народів орган "Наш Фронт". Ці органі далі в майбутню проєкції унапрямували всю боротьбу ОУН - УПА - УГВР по-сьогодні.

II і III Конференції, III Н.В.З.ОУН поглибляли, поширили і виправляли деякі положення минулого. ОУН росла і росте. Своєю силою черпає зокрема з надрів народньої душі, а не з спекулятивних псевдо-"наукових" теорій чи доктрин. Світ її ідеї - не свід цих правд, якими живе наш народ. Як раніше ОУН корегувала деякі п'рбобітатілі положення II В.З.ОУН, так зараз - в обличч'ї здобутого досвіду-корегує по інтенції означених положень II В.З. ОУН устійнення III В.З.ОУН, елімінуючи все чуже, наложіле, хвилеве. В сьогоднішніх програмових заложеннях ОУН в Україні чимраз більше відзеркалюється органічна українська духовність, в осередку якої стоїть українська опільнота і українська людина, національна і людська індивідуальність українця. В соціальному і духовному зміслі стає ОУН твердо і незыламно на засади п о в н о ї деколлективізації, себто повного о а м о в л я в л е н н я української індивідуальності, л ю д и н и. ОУН в Україні правильно і глибоко розробила ідеї української н в р о д о в л а д и, заперечуючи волюні монополістичні чи монопартійні принципи ітернаціоналістичного типу. ОУН змужніла саме в боротьбі проти відомих монопартій двох гинів. Перед ними ж капітулювали всі без винятку тав. демократичні і соціалістичні українські партії. Революційна ОУН була ініціатором, організатором і керівником боротьби УПА.

1. Роль ОУН в УПА наступно визначує в своїй ЗАЯВІ від дн 25. IX. 47р., виданій зокрема для емігранції Головний Командир УПА, ген. Тарас Чупринка:

"УПА повстала з бойових груп ОУН /керуваної С.Бандерою/ в 1943р. в умовах завзятої боротьби українського народу проти гітлерівських загарбників... УПА цілком визнає той великогерманський влад, до його висла ОУН, в справу утворення, зміцнення й розвитку УПА. ОУН покладає основи під УПА. Вона скріпила її своїми висовоїдейними кадрами /члени ОУН становлять понад 50% усього складу УПА/, вона відстоєла її політично від нападок як з боку опортуністичного табору, так і з боку націоналістичних ворогів України, - вона докладає найбільших зусиль для успішного розвитку УПА і докладає їх сьогодні в рамках УГВР".

На тих самих позиціях стоїть УГВР в Рідних Землях. У "Зверненні УГВР" з 46/48рр. читаємо дослівно таке про ОУН: "Підпільники і революціонери. Ви передовий політичний авангард у визвольній боротьбі Українського Народу, кремень українського визвольного-революційного руху. На вас лежить основна відповідальність за дальшу долю вашої боротьби під ворожою окупацією. Від насого гарту, від насого вміння підпільно боротися залежить тривалість цієї боротьби. Ви маєте і одне і друге. Пильно вивчайте підступні методи НКВД. Будьте серед народу. Підтримуйте його на душі. Будьте для нього взірцем національних чеснот, революційної мужності. Включайте в революційну боротьбу за самоцінну Україну ту частину Українського Народу, яка поки що стоїть осторонь від цієї боротьби." Так реанімує в Україні УГВР ОУН і її членів. Ідеї націоналізму, покладені в основи УПА і в душі їх виховувуться бійці і командири. Читаємо в "Хроніці УПА": "До відділу прибувають із окружного осередку пропаганди/ОУН/ пролеганти. Ідуть виклади з нарисом ідеології націоналізму, про лінію нашої боротьби і III В.З.ОУН" - /"Вовки", стр.42/. Або... "Свято в честь В. Коновальця відкриває політвиховник Осип першою точкою декалогу". /"Вовки", стр.46/. Те саме стр.20 "Вовки":

Отже, хоч в УПА є і не-члени ОУН, всі вони визнають ідеологію боротьби за визволення нації, націоналізм. Націоналізм став загальним добром всіх так, що навіть відпала потреба це стисло акцентувати. Як раніше була універсального значення ідеологія ліберал-демократизму, так зараз такого самого значення набирає націоналізм, як ідея визволення нації, свободи людини, як ідея влади народу. Український націоналізм синтезує в собі на ґрунті українських традицій, оригінальних перенів української духовності всі творчі здобутки людства у всіх напрямках, як найбільш справедлива теорія і практика соціального буття сучасності.

2. Триод боротьби на д в а фронти, проти нацизму і більшовизму, очолювала ОУН, ініціатор, організатор і політичний керівник на той час УПА. І хоч ОУН є д и м а в УКРАЇНІ організувала і керувала боротьбою народу, йдучи в його авангарді, - та мавши всі фактичні прерогативи керівника воївої боротьби, ОУН передала їх в липні 1944р. УГВР, якої завдання так устішоє Устрій УГВР /розд. I. г. 3/: "УГВР: а/консолідує самоцінніці суспільно-політичні елементи;

б/координує діяння політично-активних середовищ;

в/очолює визвольну боротьбу, дає напрям українській державницькій політиці та керує нею;

г/репрезентує український народ та його державницькі змагання перед зовнішнім світом."

Передача ОУН прерогатив на УГВР - це найвимовніший доказ антимонопартиїності, антимонополїності її політичних тенденцій. Це водночас свідоче про ОУН не прагне в л а д и для себе. - ОУН допомогла до цього, що:

"В УГВР об'єдналися представники революційно-визвольних сил та різних політичних середовищ з у о і х українських земель, які визнали самоцінніцьку платформу за єдину правильну у визвольній боротьбі українського народу за САМОЦІННУ СОБОРНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ /а не за УНР-прим.ред././універсал"/.

В одній із краєвих статей "ПРО УГВР" знаходимо таке окреслення УГВР "як загально-національне керівництво складене з представників різних політичних українських груп і напрямків, різних політ. українських середовищ". Проекція яона.

ОУН в повні і беззаб'єржво підпорядкувалася УГВР, коли ця остання перебрала керівництво на базі всебілє визнання основних принципів націоналізму, - як універсальної національно-визвольної ідеології.

"універсал", "платформа" УГВР проінізовані всілєму ідеєю нації. Золотим ниткою тягнеться крізь усі конституційні акти УГВР примат нації і примат влади народу.

В роз. III. основні ідейно-програмові принципи /"платформа"/ читаємо дослівно:

"Збереження життя нації, національної єдності і культури - це перша і найвища ціль усього здорового національного організму.

Національна суверенна держава

є головнею запорукою збереження життя і нормального розвитку нації та добробуту її громадян. Тому українська нація в цей час повинна віддати всі свої сили для здобуття і закріплення власної держави. Всі політично-активні українські чинники повинні сконсолідуватися в боротьбі за самоцінну українську державу, усунувши всякі суперечливі питання соціально-політичного порядку, які без здобуття власної держави не мають під собою реального ґрунту.

Боротьба за національну самостійну державу може бути успішна тільки при умові, що вона буде проводитися незалежно від політичного впливу старіших сил".

В НАКАЗІ ГОЛОВНОГО КОМАНДИРА з нагоди 5-ліття УПА, як теж ЗАЯВІ від 25 вересня 1947р., а рівнож КОМУНІКАТІПРОВОДУ ЗЧ ОУН від дня 10.ІІІ.47р. і постановках І. Конференції ЗЧ ОУН з вересня 1947р. знаходимо ці самі положення. Точно наче дженіотъ в основних справах. Чи ці "основні ідейно-програмові принципи" УГВР не є сформульовані в дузі націоналізму, як універсальної ідеології нації, - що стоїть в боротьбі за самі підстави свого буття, без огляду на евентуальну кількість політ.угруповань в її лоні. Прийняти цих вирішних для існування нації положень в с і м и українцями не є ніякою ексклюзивністю, монопартійністю чи тоталітаризмом, так, як не було-після французької революції-засвоєння всіми постаючими політ.угрупованнями ліберал-демократичних завад. На базі цієї універсальної ідеології нації може діяти, прийнявши її, не лише одна група. Це передбачливо сформульовано в "Платформі УГВР", яка дає проєкцію широкої воік охоплюючої дії.

3. В Україні глибоко повизується хрио в боротьбі християнську ідею в національною. Українська Церква ввійшла в катакомби. В УПА, що відзеркалює вобічні духові пережиття глибокорелігійного українського народу, релігійна практика бійців і командирів на порядку дня.

Боротьба за вільну християнську Церкву єгортає найширші кола народу. Світглядомо стоїть в Україні християнство як основа духового відродження людини проти безбожництва. Елімінація релігійного моменту, потурання релігійному індеферентизмові сьогодні єпріє большевицькому нігілізмові. Боротьба за свободу сумління не означає в Україні релігійного "незаінтересування" однини, але змаг за освобідний розвиток справжнього християнства, воік творчих християнських віроісповідань, проти казьонної московської церковщини і активного безбожництва. Вимовною наявною ілюстрацією є нпр., з"ясування цієї справи в практичній площині в "Хроніці одного із відділів УПА" /"Вовки", стр.44/.

4. Як слідно з читат з "Устрою" УГВР під п.2. і краєвих матеріалів, що інтерпретують означені статті "Устрою", зокрема ж "Заяви" Голови Генерального Секретаряту УГВР, ген.тараса Чуприни від вересня 1947р., як теж "Платформи" і "Універсалу", УГВР поставила собі одним із важливих завдань ґрунтувати на самостійницькій платформі також і інші українські політичні угруповання, що визнають її "Універсал" і "Платформу", тобто приймуть за свої-основні принципи визвольної боротьби українського народу.

У "Заяві" Головного Командира УПА читаємо:

"Перший Великий збір УГВР також прийняв постанову про доповнення складу УГВР всіми тими політичними самостійницькими партіями й окремими політичними та громадськими ділками, які в майбутньому стануть на приймтлу Першим Великим Збором УГВР Платформу УГВР".

5. З огляду на довготривалість боротьби неможливо стосувати постійно повстанчої тактики. Відповідно до ворожого натиску, щоб ґартувати перманентність революційної, організованої, плянкової дії, міняється тактика з повстанчої на підпільну. При заіснуванні пригетої ситуації знову приходить "перехід до широкх повстанчих діл, - які завертаються вже певною побідом". В період підпільної тактики, тобто входу боєтьби в глибину, особлива роль припадає революційно-підпільній організації - ОУН, - яка є незнищима, за ніяких умовин, єже гарантом перспективності боєтьби. На сьогоднішньому етапі боєтьби головна роль припадає революційній ОУН, в ряди якої-тобто ряди революційно-визвольного підділля-переходить також деяка частина бійців і командирів УПА, якої боєві дії при підпільній тактиці мають виразно політично-пропагандийний характер і стосуються у відповідності до політичнх і пропагандийнх вимог і потреб". За таких умовин хробою боєтьби єстаєтьос політично-визвольна організація - ОУН. Заперечування чи применшування ролі ОУН в Рідних Землях в такій ситуації є пригетою ворогові, який хоче створити ілюзію, що при зміні форм і методів, заперестано саму боєтьбу.

o - o - o

ЧИТАЙТЕ ПЕРШУ І ПІДПІЛЬНУ КРАМОУ УПА ІЗ !
Давайте їм читати своїм свобідним! Пошаруйте їм !

/Із проблем Визвольної Революції Народів /

"Тільки божевільний або нікчемний
може боротися проти революції"

Обі думки не налі. Їх висловив Бончарт. Уже недалекий той час, коли налетять мимолету оба соціально-економічні устрої, державний і ліберальний капіталізм. Воно безсумнівно, що державний капіталізм це без порівняння більше потворна і кошмарна система гнету, як ліберальний. І ніяк не доведеться під одні знаменник зводити ці два соціально-економічні устрої. Ліберальний капіталізм це камене дитя в зіставленні з тоталітарною системою гнету, що її завів державний капіталізм. Але факт, що один лад гірший за другий, не означає: що на зміну державному капіталізмові має прийти в наші країни, після звільнення їх від цього ліберальний капіталізм. Воєнний несправедливий устрій налякатиме безповоротно мимолету. І взагалі всяка дискусія над тим, чи і в якій мірі міг би бути в наших визволених від тоталітаризму країнах введений капіталістичний лад якої будь відини з мертвонародженою. Пр о р е с т а б р а ц і ю старого немає жодного питання реставрація, чи революція може бути лише одна відповідь: революція. Визвольна революція народів 1917/18р. повалила старий лад гнету, національної і соціальної неволи. Вона завалила російську імперію, а разом з тим феодально-капіталістичний лад царської Росії. Вона визволила народи, давши їм національну і соціальну свободу. Вона передала владу народам, які почали заводити справедливі соціальні переміни. Народи перебрали владу безпосередньо у свої руки, почали повядкувати життя по власній волі і у власну користь, здійснюючи ідеї національного і соціального визволення. Вони почали творити свої національні, від нікого незалежні, суверенні держави, радикально, революційно зривавши раз на завжди з московським імперіальним панством. Вони почали творити свої власні національні помри, - о в о л і п і, свої державні осередки. Почалося велике ополчення народів. Могла початися нова сторінка в історії визволеного опід російського імперіалізму Сходу. Але, національно-соціально-визвольні змагання народів здавив р е а к ц і й н и й, антиреволюційний, - новітній тоталітаризм, - більшевизм. ВИЗВОЛЬНУ РЕВОЛЮЦІЮ НАРОДІВ 1917/18р. ЗЛІКВИДУВАВ НАЦІОНАЛЬНИЙ СВІТУ СВОЇХ ЧАСІВ. Т.ЗВ. ЖОВТЕНЬКА РЕВОЛЮЦІЯ, що започаткувала владу Солдєтників; була початком найжорстокішої "реакції", була з р а д о ю ідеалів, в ім'я яких народи в суверенній революції валили царя! Все те, що діється в наших землях, це логічна консеквенція і законність Октябрю. Від Чені до М'я, від Леніна до його учня Сталіна! Легенда Октябрю це легенда Героєвства. Це небомленчу легенду треба розв'язати раз на завжди. Всіх мусить бути ясно, що в "жовтні" не було жодної революції. В жовтні прийшли до влади зирани, що надали свободу народів і повернули 1/6 земної кулі на століття гвалду. В "жовтні" захопила владу темна реакція, гогола опід салгу новітнього Малаїм Окуратора, опричників нового Івана Грозного-Леніна й його учня Сталіна. В "жовтні" не було жодної соціальної революції, так само як її не було, коли одні аталі маніпурували на підбій світу. Характерне, що оба тоталітаризми /Солдєтовизм і нацизм/ є "язани з соціалізмом, а тою різницею, що тітлоризм іменував себе національним, а більшевизм інтернаціональним. Більшевизм, значить велику вагу н а ц і о - н а л ь н о - д е р ж а в н о ї ідеї в процесі боротьби його за владу /в загальній історії/, жинку гаслом "випуть до століття", аналогічно нацизм використовує деякі націоналістичні ідеї для своїх антинаціональних ретроградних, служлих цілей, поновлюючи огнем і мечем други народи. Більшевизм, як і нацизм є жинкий тоталітаризм-це влада оклоду, оклократія. Червоний тоталізм євровизм примієр для тоталітаризмів всього світу. З певною інтенцією, що йде по лінії інтересів держави імперія-СССР окреслювати всі тоталітарні рухи фашистськими. Це робить батьки тоталітаризму-Солдєтовизм-з розумом, щоб відвернути увагу від себе. Таки вроди мусить означити чому ж найлегшу форму тоталітаризму, італійський фашизм, уявляти зиповою для кожного тоталітаризму, коли жинкий батьком тоталітаризму є - більшевизм, що вродився раніше, як фашизм, ніж був конкурентом на полку більшевизму! Німецький тоталітаризм визивався націонал - соціалізмом, італійський фашизмом. Але коли говорити про вертек тоталітаризму, як тин, тоді вже правильно називати всі тоталітарні рухи більшевизмськими, а жинкий нацистськими. Чой же італійський фашизм не має фабрик смерті Ашвіцу, Дахау, Ані Козам, жинкийно вродивав організованого голоду, мільйонних мордів, божовок, Казакотанських душок, Сибіру, зотромцанських ополчівців НКВД, ГПУ, МГБ, геотале.

Ввесь світ розказує легенди і страхоття про "народньо-демократичні" Колими, ГПУ, гестапо, але не було легенд про .../хто з читачів знає, як називався італ. фашист. ГПУ?/.

Ми вороги всякого тоталітаризму, чи це буде фашистського типу, чи нацистського, чи тим більше більшовицького, але хочемо звернути увагу на те, що немає вже ні італійського, ні німецького тоталітаризму, а ще є о д и я. Отже не воїймо з вітряками і не даймо зіпхати себе туди, /де вже немає нічого/. Бо ані Гітлер, що не живе, ані Муссоліні, що погиб, не мають вже в плані масперувати на наші землі, а Франко має таке відношення до нас, як приблизно аргентинський Перон. Не від фашизму для нас нині загроза. Інший тоталітаризм грозить зараз світові. На нього звертають увагу останньо такі демократи, як Етлі, Черчіль і т.д. Не шукаймо фашизму там, де його немає, а шукаймо виходи тоталітаризму-батька, бо сини-кошенята вже померли. Але остався ще жижак-батько - більшовизм. Ми згадали, що революційні настрої нас використав тоталітаризм, обіцявши масам "рай" на землі. І маси пішли за ним. Допомогли йому захопити владу в руки, думаючи, що тим чином будуть самі її мати. Коли ж отямилися, було вже запізно: на шій вже сиділи олігархи, кліка тиранів, що т е р о р о м змушували маси до служби їм. ці тоталітарні системи росли мій.ін. на негачі і критичні ліберал-капілістичного устрою. Негучи ліберальний капіталізм, почали реалізувати д е р ж а в н и й к а п і т а л і з м, що є найгіршим видом капіталізму взагалі.

I.

В чому річ?

В основі соціального ладу мується лемати соціальна справедливість. Її можливо здійснити лише тоді, коли в підвалини ладу буде покладена і д е я с в о б о д и не лише національної, але й о о о о о і с т о і. Це зн. ідея народовлади, зрозумілої, як влади всього народу, не групової /ліберальної/, не класової /соціальної/ і т.п. Ідея власно н а р о д о в л а д и. Ідеться не лише про політичну народовладу, себто відомі свободи, але зокрема про г о с п о д а р с ь к у народовладу. Що це значить? Це не в ніяка народовлада, коли переважні економічні добра знаходяться в руках державного типу капіталізму, чи ліберального, себто коли кількість коштів і дві мільйонні прибутки, що при державному капіталі ними диспонує державно-бюрократична кліка, згд. диктатор-монопартія. Коли мова про державний капіталізм, то тут навіть й думати інакше не можна, як монопартія думає, а народ стоїть під тиском бюрократії, партійних бойсів. Справжня народовлада лежить на наступному: народ, як народні маси, вільні люди мають б о з в о с о р е д н ю участь у в л а с н о с т і, вільні люди мають безпосередніми власниками матеріальних дібр. Тільки зворуч свободу зумовлює власність. При державному капіталістичному тоталітаризмі, номінальним власником є держава, а фактичний держава-бюрократія, яку призначує монопартія. А через те вона є кермована кількох кількох за допомогою апарату насилья. зн., абсолютне право власности своїх дібр і навіть держави є за кількома олігархами. В ліберальному капіталізмі, де існують демократичні свободи, народ так немає повного голосу. Вийшовши з підприсметів в ліберальному устрою, працівник вже має демократичні свободи, але, будучи в ньому і незвідомий до якого, він тих повних свобод не має. Це мується бути змінене. Ідея народовлади мується пройти в ціле життя, так господарське. Змога впливати через парламенти не має вирішного значення.

/ Продовження в слідуючій часті. /

ВІСНИК! Не краде відомиткуете річливо поготавля СРН, коли в думі своїй зобов'язатися стати на висоті тих завдань, до їх безстрашно і безпримално в історії всіх народів виконує наша армія в Україні в рядах нашої армії - УНА і крйової СРН. Станьте собі за прикладом для засвідкування тих безіменних героїв, що без смарги і сльозу плачуть на полі слави, які радше покладають на себе ризик, як інші є вілгеном героїчній антим. Стеліть свій характер, готові як на зміну тям, що має хотіти роки гонимі порогом, милує в ціле життя, але не викладають зорой.

/В Провідника Кооп. Зв'язку СРН на чужині /

В першій мірі хочу наголосити читачів попередити, що я безпосередньо не працював в АБН на Рідних Землях і не був близько тих людей, але був командиром УПА і як такий знав, як реалізувалася ідея АБН на Рідних Землях і це буде тобою моєї доповіді. В доповіді постарався зілюструвати факти з боротьби, які докажуть, що ідея Фронту поневолених народів є виразом доцільності боротьби з більшовицьким імперіалізмом і вона випливає з глибокого внутрішнього переконання поневолених народів, що лише спільними силами вдасться повалити тюрму народів - СССР і на її руїнах створити нове життя. Прошу вибачити, що ілюстрації фактів боротьби поневолених народів будуть відноситися більше до боротьби на українських землях, або в більшості з тією боротьбою будуть зв'язані. Це тому що хочу їх будувати з власних спостережень і переживань, бо вважаю що поки тоді будуть найбільш живими і найкраще будуть говорити самі за себе.

БОРОТЬБА ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ ЗА ВОЛЮ

Народним є явище, що кожний народ бореться за свою державу. Кожний народ робить це у великому переконанні, що лише в своїй самостійній державі є забезпечені всі можливості на всесторонній розвиток народу і лише у своїй державі може бути правдою свобода і добробут.

Московський імперіалізм продовж останніх століть мілітарною перевагою і терором підкорив собі цілий ряд свободолюбних народів Східної Європи і Азії, та розпочав пра поміч терору і насилля винищувати і денационалізувати цілі народи. Московському імперіалізму вдавалось, здавалось, завжди покорити намагання до волі частини поневолених народів. Але більшість народів царської Росії до останнього часу її існування воля послідовно бореться за своє державне життя. Вона проявлялася різно, залежно від окупаційних умовин з усіх ділянок національного життя поодиноких народів. Свободолюбні народи поневолені Москвою, не хотіли покоритися московському імперіалізму і використували всі можливості, щоб створити свої самостійні держави. Одною з таких нагод була революція в 1917 р. Тоді поодинокі народи поневолені Росією, творять свої держави і починають заводити в них лад і порядок. В період революції пробуджується до державного життя навіть ті народи, які здавалося б, вже раз на завжди підкорив собі московський імперіалізм. Однак, на місці старого московського імперіалізму, твориться новий московсько-більшовицький, який під покровом комуністичних ідей завойовує поодинокі держави, які повстали на руїнах царської Росії і новими, ще грізнішими методами проводить далі винищування народів. Новостворені держави потрапили новий наступ більшовиків, як наступ на свої національні права і завзято боронили свої права на державне життя. Большевики мілітарною силою і пропагандою здушили самостійницькі змагання народів, кожного окремо, і старалися знищити терором і насиллям всякий гнік свободолюбних народів зати самостійним державним життям. Далі прибалтійським народам і Польщі вдалося оборонити свою державність, а в великій мірі тому, що большевики були зв'язані боротьбою з іншими волелюбними народами.

Продовж цілого часу неволі, народи поневолені СССР, ведуть далі боротьбу за своє визволення. Большевицько-московський імперіалізм намагався насиллям і терором знищити всі прояви національного життя, загнати свободолюбні народи в нову колгоспну пашину, нащити культуру поодиноких народів і старався виховати ніби ніби новий тип "советської людини", який потім був би кращий до скоршого нахлону денационалізації. Цією політикою хочуть большевики створити підлохтя до нової денационалізації і русифікації народів. Емо цього не вдасться зробити кремлівським можновладцям. Поневолені народи большевицької Росії далі боронять свої права.

В другій світовій війні ростуть знов надії поневолених народів, що у війні війна вдасться їм виборота собі свободу. Часна поодиноких поневолених большевицькою Москвою народів, не хочуть зв'язати з СССР, масово здаються в німеччинській полон, бо думають в ній швидше скорше спричинити розвал СССР. Однак скоро переконуються що ніде такі самі імперіалісти як большевики. Починають вникати інших планів до визволення. До рід порякують, що волі їм не дасть ніхто, а треба її виборота собі самим. Сила поодиноких народів, кожного окремо, а всі слабі, творяться думка, що борються за своє народне життя хоча найкраще лише в тісному союзі і співробітстві з іншими народами. Терор і насилля спільна боротьба на-

родів повноволних СССР будуть найбільш реальною силою, яка доведе до його розвалу, і що з такою силою мусіли б числитися інші великодержави. Ця ідея входить в основу Антибольшевицького Блоку Народів /АБН/.

УПА І БОРОТЬБА ПОВНОВОЛНИХ НАРОДІВ

Творення Антибольшевицького Блоку

В періоді другої світової війни зродилася на українських землях Українська Повстанська Армія /УПА/, яка повела збройну боротьбу з початку з гітлерівським, а пізніше, зі сталінськими загарбниками. УПА веде боротьбу за великі народові ідеї, які викристалізувалися в період підпільно-революційної боротьби українського народу між двома світовими війнами. В цей період викристалізувалися високо-моральні надра, які очолювали боротьбу УПА і за якими пішла українські народні маси, для яких боротьба за своє визволення стала основним мотивом. УПА стала всенародною революційною армією українського народу, яка бореться за його визволення згід з більшовицького армією, а також, за волю інших народів, повноволних сталінським імперіалізмом. УПА виразно висунула потребу найтіснішої співпраці поодиноких повноволних СССР народів, бо лише спільною боротьбою, спільним фронтом, спільною координацією діяльності можна повалити ненависну сталінську імперію. Брак співпраці між народами, чи навіть якийсь непорозуміння між ними є потрібні лише більшовикам, бо полегшують їм панувати над цими народами. З іншого боку боротьба повноволних народів завдає сталінським імперіалістам найбільший удар, і вона є єдиною запорукою розвалу цієї сталінської імперії і визволення повноволних всіх народів. УПА вважає що лише система віільних національних держав гарантує несторонній розвиток народів, що лише така система, забезпечить народи від повноволня одного народу другим або змінок найбільших і найвільніших націй. Лише така система забезпечить можливості для співпраці народами в політичній, економічній і культурній площинах і що лише така система, ліквідує небезпеку війни, створить ґрунт для справжнього миру і справжню дружбу між народами. Тому УПА повела відповідну акцію протистояння до спільної боротьби проти німецького і сталінського імперіалізмів всіх повноволних народів імперіалізмами народів. УПА стала на становищі, що справжнє і повне визволення народів може прийти тільки в наслідок повалення імперіалістів-загарбників самим народом. Цю ідею прашіплявала не тільки українському народові, але але поширювала їх серед всіх інших народів і одночасно проповідувала необхідність спільної боротьби проти гітлерівського і сталінського окупантів. На українських землях було в цей час дуже багато часнів повноволних народів, чи то викинутих в час окупації їх території, чи як повноволні, допоміжні військові відділи, або відділи призначені німцями до виконання певних робіт /арб. йтбеталіона/. Були тоді в Україні грузини, туркостанці, азербайджанці, народи північного Кавказу, білоруси, казаци, пірмани і ряд інших підобласть єврейських народів. Були також тев. " союзники Німеччини - італійці, мадари, єврейська, хорвати, чи робітничі відділи зложені з поляків, французів, голландців, євреїв і ін., яких насильно загнали до німецької армії, чи на воєнні роботи. Деяких з них вивели німці в акції проти нашого визвольного руху. УПА повела серед них певну пропагандарку акцію, щоб їх встраїли до боротьби проти гітлерівських і сталінських імперіалістів, які повноволляли ці народи. Річ вся, що завдяки УПА навізна дуже широка відстань серед воїнів чи робітників цих народів. Вони стали на дуже придатний ґрунт. Війням повноволних народів СССР чи гітлерівськими імперіалістами, що служила в цих національних боях чи робітничих одиначках, боротьба українського народу, повноволного тина з самими імперіалістами, стала зрозумілою і багаторазово і вони скоро доходили до переконання, що їх місце в лавах УПА в спільній боротьбі проти спільного ворога, або бодай доз рнувати своє встраїли до нашого визвольного руху та старатися нам помагати.

Влітку 1943 р. до УПА як прийшло дуже багато часнів, голов-но повноволних народів СССР з згодою починають переходити цілі відділи або і баталіони. Командування УПА творить з різних національностей й окремі відділи, які мають своїх командирів, прапорів, відзнак і т.д. Як творяться національні відділи народів Туркостану, Азербайджану, Білорусії, Татарстану, Грузії, Північного Кавказу і казаків. В бойових акціях проти ворогів німців і більшовиків, вони виказали в лавах зваженість і героїзм. З відділами мадари, які вивели для охорони гедевінних залізничних ліній, також проти УПА, доходять скоро до порозуміння і навіязують дружніх відносин. Різних національностей волаки зрозуміли для нашої боротьби частими зложені з італійців, євреїв, хорватів і ін., прямо ніхто крім німців не дозволяв вступати в протаяк українську акцію.

В листопаді 1943 р. за ініціативою УПА скликано першу Конференцію Поволоних Народів, яка тривала від 1 до 22 листопада. Цю Конференцію підготувала спеціальна комісія, зложена з представників поволоних народів. В Конференції взяли участь 39 делегатів від 13-ти народів: білоруського, грузинського, азербайджанського, вірменського, народів Північного Кавказу/осетинці, черкеси, кабардинці/, народів Туркестану./казахи і узбеки/, українського, татарського, сашкірського, і чуваського. Конференція відбулася на Волині, на території окупованій УПА. Напередодні початку праць Конференції, на околицю де мала відбутися конференція, напали німецькі поліцейні відділи. Відбувся бій з німцями, в якому брали участь також члени Конференції а керував боєм майор-грузин.

У результаті праць Конференції створено Атибільшовицький Блок Народів /АБН/ і опрацьовано "Постанови Першої Конференції Поволоних Народів Східної Європи і Азії" та заклик "До поволоних народів". Постанови Першої Конференції, представляли справжні прагнення своїх народів, від того часу стали програмов АБН, і від цього часу всі народи Східної Європи і Азії вели боротьбу згідно з постановами цієї Конференції.

Народи, які брали участь в Конференції виявили свої справжні бажання: боротися проти гітлерівських і сталінських поволонвачів за своє національне і соціальне визволення, за право жити власним вільним життям, будувати самим своє незалежне життя у своїх вільних державах у тісній дружбі зі всіма іншими поволоними народами. Конференція опрацьовала ряд політичних і практично-організаційних постанов, на-прямних на закріплення і дальше поширення спільної боротьби поволоних народів ССРСР. В них з'ясовано дуже виразно і висчерпно політичне становище поволоних народів, завдання, що стоять перед ними і перспективи їхньої боротьби.

В 1944 р. при відділах УПА в Карпатах борються також відділи зложені з поволоних народів і доходять тут також до тіснішої співпраці з мадярською армією, що її сюди кинули німці для підготовки околиці.

Після переходу більшовицько-німецького фронту на Захід, терени діяння УПА опинилися цілості під більшовиками. Тоді відділи зложені з народів поволоних більшовиками, пішли рейдом в свої батьківщини, щоб там продовжувати свою боротьбу за визволення своїх народів. В УПА залишилися лише тут і там ще сини цих народів, які не мали змоги відійти з своїми національними відділами на рідні землі. Вони дальше плече-о-плече зі стрільцями УПА боролися проти спільного ворога. Пізніше до УПА долучилося ще більше, чи то дезертирів з червоної армії, чи повертаючих з Німеччини, але їх вже не було стільки щоб творити окремі відділи. Гітлерівські і сталінські імперіялісти дуже тривожилися одним в спільній боротьбі поволоних народів. Вони знали, що це є найповажливіша сила, які правідовідному розрості спричиняють їх упадок, тому робили все можливе щоб розбити спільний фронт поволоних народів. Однак ідея співпраці вже була так глибоко закорінена серед народів, що імперіялістам цього досягнути не вдалося. Одні поляки, засліплені своїм імперіялізмом, відомалися з фронту поволоних народів і керовані своєю політичною верхівкою не увійшли зразу до спільного протибільшовицького фронту. Однак це і для польського народу було такою самою коначністю, як і для інших народів, і з бігом часу в 1945 р. польський самостійницький рух під тиском своїх керівників і народних мас, співпрацює з нашим визвольним рухом.

Під впливом освітлюючої акції серед польського населення, підвіла і ВП, яку провела УПА -пораз то більша частина польського населення і провідних людей позбувається голошеного до цього часу їхніми політичними кругами польського імперіялізму і переконуються, що найправильніший шлях до волі є в співпраці з іншими народами при пошанованні їх національних прав.

ЧЕРВОНА АРМІЯ

Коли червона армія, зложена з різних національностей, які входили до складу ССРСР, зближилася до теренів діяння УПА, більшовики розпустили широку пропагандявну кампанію, наймерзотнівіші брехні направлені проти УПА. Вони наставляли червоноармійців, що УПА є в спілці з німцями, і т.п. ...щоб не допустити до зближення їх з УПА, щоб вони не сприймали цих революційних прогресивних ідей, які голосила УПА. Більшовики старалися, наскільки лише буде можливо, ізолювати червону армію від українського народу, який також був носієм ідей УПА. Однак більшовицьким загарбникам не вдалося сховати правду перед ЧА. Вони тисячами струмочків протікали до червоноармійців, ворухили їх серця і накопів-

ле горе, відкривала їм очі, робила їх своїми прихильниками. Не помагали жодні заборони. Населення оповідало червоноармійцям про терор і варварство гітлерівців і також про те, хто був весь час з ними, хто боронив його перед ворогом і кому воно допомагало. Оповідало також про спільну боротьбу УПА і відділів інших поневолених народів. Червоноармійці приходили до переконання, що боротьба АБН - це єдина правильна боротьба, це найкращий вихід народів уярмлених ССРСР.

УПА в свою чергу поширила серед червоноармійців величезну масу всякого рода листівок і закликів від АБН і УПА. Ці відозви найбільш ядроно і чітко представляли хто є ворогом поневолених народів, який шлях поневолених народів, і куди повинна бути звернена їхня зброя. Виразними образами ставлено перед їхніми очима найцінніші цінності, за які йшов затяжний бій. Червоноармійці поодинокі і гуртками читали за-паділи листівки і кожне слово глибоко вкарбовувалося в їхні душі. Досі ніхто не ставив перед ними так ясно і послідовно ту правду, яку одні з них освідомляли собі, а інші ще лише відчували. Ніхто з такою переконливістю не усунув перед їхніми очима туманної облуди, зручно створеної сталінською пропагандою. Листівки говорили до них мовою поневоленого народу, живими фактами совєтської дійсності з глибоким і знанням. Вони захоплювали їх патосом революційної боротьби і прогресивністю ідей. Така мова викликала в червоноармійців довіру до УПА і віру в силу власного народу та потребу спільної боротьби.

Внаслідок пропаганди, революційні настрої серед червоноармійців кріпшали. Вони не далися більшовикам втягнути себе в боротьбу проти УПА, а що більше, більшовики бачучи загрозу революції в самій ЧА, не дозволяють їй стикатися з населенням, тримають в лісах, а з прифронтових полос викидають населення, щоб воно не вносило революційних настроїв серед червоноармійців. Але це вже було за пізно, бо червоноармійці перейшли вже революцію своєї душі і опісля ідеї боротьби проти сталінського режиму зник в найдавніші закутки ССРСР.

Коли червоноармійці верталися з Німеччини, настрої серед них були ще більш революційні. Вони бачили на Заході як живуть народні маси в своїх державах і ще більше переконувалися в облуді сталінської пропаганди. Тепер вже відверто говорять проти більшовиків, а стережуться лише енкаведистів, яких так багато в ЧА, остерігають перед енкаведистами теж населення. Дуже багато говорять, що вже покінчили з гітлерівським імперіалізмом, а що треба покінчити зі сталінським. Говорять, що коли вернуться в свою батьківщину - обернуть зброю проти Сталіна.

Подаю декілька прикладів зі співпраці червоноармійців з УПА. Зимов 1945 - 46 р. в селі Павловичах, Грубешівського повіту, грузин старший сержант ЧА пізнає інваліда УПА з Волині. Цей грузин перебував колись в грузинському відділі УПА на Волині і підчас рейду його відділу на батьківщину в 1944 р. захворів і залишився на лікуванні в селі на Полтавщині. Пізніше дістається до ЧА. Він дав для УПА багато амуніції, гранат і дещо медикаментів. Говорив що йому відомо в листів з дому, що в Грузії діють також партизанські відділи і він хоче до них дістатися.

Зимов цього ж року, підчас облави на присілку Дубини, Сокальського повіту, Львівської області, один червоноармієць з Орджонікідзевського краю вивів поміж енкаведівські застави українського повстання. В літі 1945 р. в селі Угринові, двох червоноармійців залишають в селян автомат і амуніцію до автоматів та крісів, щоб не передали українським повстанцям.

На поранєній НКВД в Карові був сержант Микола /прізвища не пригадує/, який зимов 1944 - 45 р навязав через селі зв'язок з УПА і продовж чотирох місяців стало повідомляв коли НКВД буде робити облави на села. Веснов 1945 р. енкаведистам вдається це розшифрувати і Миколу арештують.

Подібних прикладів є дуже багато.

ЩО МЕНІ ВІДОМО ПРО БОРОТЬБУ

поневолених народів проти ССРСР

По своєму боевому шляху я пройшов велику частину українських земель, був в польських, білоруських, словацьких і чеських землях та зустрічався також з синами поневолених народів в наших рядах, які плаче - о - плаче з українськими повстанцями йшли в бій проти спільного ворога в твердому переконанні, що і тут можна боротися за волю своєї батьківщини. В 1944 р. Командування УПА зарядило рейд відділів УПА по територіях поневолених народів для скріплення співпраці з ними, підтримки їх в їхній боротьбі і на це, щоб наша і їхня взаємна боротьба ділялася спільним досвідом.

/Докінчення в слідущім числі/

Про молодь досі багато провалося, оцінювалося і провадилося дискусії, але нікому не вдалося як слід виявити справжнього обличчя молоді під більшовизмом. Судячи її виключно по зовнішніх проявах, що властиві в тому сенсі свідат, з якого боку молодь вишла - не заглиблювались у цю гелікатну справу і таким чином лавали поверховну і дуже обмежену характеристику, приписуючи їй матеріалізм, комунізм, чи атеїзм. В позитивних оцінках молоді не клясифікувалось її за віком, тобто тих, що спостерігали, чи брали участь в революції 1917 р. з тими, що приблизно в той час народилися, і закиували свідки молоді різних гелійних напрямків. В оцінках поминалося загалом наймолодших, не розкриваючи психологічної різниці в поглядах старшої еміграції, яка в умовах підсоветської дійсності під тиском пропаганди і терору, відмовлялася від своїх попередніх поглядів та ідей - та наймолодших, що не знаючи минулого, ні сучасного, поза СРСР, сприймала позитивно або негативно їхній світ, проповідований більшовиками.

У своїй статті зупинюся більше на характеристиці молоді, що народилася приблизно в революції 1917 р. і після неї. Як представник цієї еміграційної групи повілітися своїми думками, спостереженнями і фактами, як різно і документами про підсоветську українську молодь і об'єктивно змалювати її життєвий шлях, розкрити її душу і прагнення, показати чинники, що діяли і діятимуть позитивно чи негативно на формування її світогляду, відмітити її слабкі і сильні сторінки.

Витання молоді сьогодні для нас, українців, в час боротьби за самостійну державу, є чи не найважливіше. То ж справляючи її об'єктивна оцінка, висвітлення справжнього обличчя молоді, зрозуміння її слабких сторінок, негативних і позитивних рис, не багато полегшать провітним українським колам в перевезенні загально української мети й господарстві і році в як використати молодечий запал і силу.

Сталінських п'ятирічок веселі і зможні села України перетворилися в пустий розкуркулювання, конфіскації, ліквідації, вивозення цільних сіл на північ, позбавлення прав голосу, запобіження селянами терором - це початок "великого бутіння". Селяни масово відтікли від переселування на ВД поза межі України, або в великі промислові міста / Харків, Запоріжжя, Дніпро і т.д. / де виконували марно плачені "чорні роботи" на заводі і так поселювались на перемістях, у селах, на смітниках.

штучно створений більшовиками голод 1933 р. вбивав українське село. Не люті, а тіні - примари, врослих і дітей брели по смітниках, порпалися по городах, вилукували з торічну картоплю, шукали старих мовських по полях, їли курі, лобугу, боску, котів, собак, а далше... матері їли своїх дітей. Шукаючи порятунку в містах селяни масово покидали села, безсилі і шуклі змирили на шляхах і вулицях, прясичи хліба. Безри ульні немовлята залаялися попіл тинами, а голодні діти збільшували число старців. Робітники знесилені викнуванням важких норм, люті животили на голодних приїлах, а їхні діти ще змалку борилися за життя. Так росли майбутні бутівничі носіє комуністичного суспільства, який ідейне виконання взяли більшовики в свої руки. До цього використали "смільні" виконні установи та школу.

Об'єднання селівничих трушків, в містах СЗШ / фабрично-заводська школа /, а пізніше вповна середня школа, були значені для дітей "бураї" та "куркулі", стначе те семи років їм діти були під її впливом та впливом. В інститутах для сиріт, безпритульних і "праскоруваних" спадки виконували більшовики дітей на своїх прихильників, робили з них свідки звання в своїх руках.

Об'єднання юності шкелі було виконати дітей в комуністичному дусі, прищеплення матеріалістичного світогляду виконувати з антирелігійним виконанням, як також виконувати, виконувати немовність і мораль, політичне та ітернаціональне виконання. Артм виконні широкі була поширена система "комітрук" в шкелі і поза шкелю. Комітрук виконували дітей від вість усіх з різними ступенями: жостенята, свідки пісери, виконували-

цтв - звідкиля шлях прорватись впе до партії. Огні з лругими активно співпрацюють. В час літніх канікул діти перебувають в піонерських таборах та літніх майпанчиках.

У вихованні молоді більшовизми створювали певні умовини для себе: молодь не знала до революційного життя, а ті рещти сити була відгородена "китайським муром", так що піонерський типичності не могла першати себе з життя з життями.

Все змалку підготовляли більшовизми дітей до майбутніх труднощів, то якоюсь абстрактно беретъ и з імя побутами базкласового суспільства, з імя побутами соціалізму на сній шестій земній кулі. Дітей змушували приймати участь у всіх кампаніях, що відбувалися в СРСР. Діти працювали на суботниках з колгоспах, радгоспах, на заставках. Збирали збіжжя, гачірки, пляшки, колоски, попіл, курчачий послія, їх посилали на "хлібозаготівлю", на яких шукали у селях хліба на стрихах, у печках в стінах, в ялах - хліб, експанції на преситок. агате було і таких дітей що носили про експанції збіжжя у селяни, у всіх знайомих чинах релігійно. Критика і самкритика були бичем в житті советського громадянина. Не тільки носили, але й діти критикували себе та чуже, на зборах, в стінгазетах, критикувати можна було і за крім партії та Сталіна. Советська критика та самкритика були перепом інтриг, наклепів, самообичувань, самообпльсвувань, а в всіх наслідках - гонимими, якими так часто послуговувалась НКВД, у своїй практиці.

Матеріальний рівень спавав чимраз нище, випроцентуване спитте майбутнє було далека і не досягале. Довітрагні умовини життя штовхали дітей до самостійного міркування. В школі відбувалися дискусії на антирелігійні теми, теклимували антирелігійні ігри, демонстрували по місті чи селі перет релігійними святими, а в кося батьки лчили молитися. В школі прудешлювали їм інтерв'ю історичні документи, а тісри Шевченка, що були з кожною українською хатою збувалися робом до України, розкривали хто вони, чії сини, яких батьків, ким зато закуті. Така подвійність у виховуванні не лавила звичайно багатьох наслідків. Родина стояла на перешкоді, а більшовизм не міг зникнути, хоча з самого початку свого існування старався розвалити її як суспільну, національну одиницю. Батьки мали великий вплив на своїх дітей, проте часто діти спротивлялися релігійам. Внаслідок переслідувань і арештів членів родини вдавалося в деякій мірі більшовизмам розпоротити родини і тоді діти не знали про своїх батьків, а батьки - про своїх дітей. Часто відбирали дітей у "неблагоназваних" батьків і тоді опинялися воо на вулиці, або шли на вихованні до комсомолу. Знизуючи авторитет родини більшовизми самі не стали через те авторитетами в очах підростаючого покоління. Сьогодні виховали "любимих воєтв", а завтра називали їх "зрадниками", "шкідниками", "троцькістами", націоналістами" і тими "врагами народу". Сьогодні молодь політична підданість комуністів, а завтра разом зі своїми учителями випроцентувала їхні імена, цитати та заклеювала їхні фотографії в підручниках.

У молоді виховували критичний підхід до всього нового і чужого, що не було створене або вичине більшовицькими руками, критичний підхід оформлювався в окрему рису психологічного незотря до всього і всіх, як також до всього сказаного, створеного, написаного, проголошеного... більшовицькими. Більшовицький наступ на село, перелотування колективізації, голод Іжора, пиячівки, - все це прийшлося до негативно-го ставлення молоді до влади, що була причиною їхніх страждань. Критикуючи ларят і сучасні напівнаступні сити, більшовицькі агітатор не могли показати нічого кращого і тільки горючими фразами намагалися доводити, що СРСР країна замощого і щасливого життя.

В школах парткомсомольська організація тільки спитила за "класово-зародками" протидії серед учнів; учні не були носіями в часо авторами анти більшовицького фальсифікату, в цьому відношенні трагедія про підсоветську диктатуру. Учні переробовали на сній чий різні революційні чи советські віснї або абривіатура. Молодші дітьми було в школі, що учні виношували або замазували очі зображень, зображень і нилили їхні

крім того, замітки читали заборонену літературу. До всіх заходів і міроприємств влади ставились байдуже, недовірно, а виконували тільки під натиском. НКВД, потім сформоване своїми довготреними серед учнів пильно стежило за цими "контрреволюційними вчинками" і вчасно робило свої висновки.

Про вороже ставлення молоді до сталінської кліки і її політики можна навести безліч документів, на які тут замало місця. Боротьба з більшовизмом³ таких умовинах набирала різних форм: зразу збройно, далше в підпільних організаціях, терористичних акціях в час колективізації, а в кінці, коли переслідування набрало масових форм, боротьба і ненависть виявлялися в фольклорі українського народу. Документи свідчать також про те, що НКВД скрізь і всюди має своїх донощиків та агентів. Дітей судили за "класово ворожі" прояви, а також розстрілювали. За дітей часто відповідали батьки, але вже від 12 років діти самі несли відповідальність за себе.

В масових репресіях 1937-38 рр. знищено багато родин селян робітників та трудової інтелігенції; батьків розстріляно, або вислано в далеку Північ, матері пішли на заводи і колгоспи, залишивши без догляду дітей. Матеріальні умовини погіршилися ще більше, до них приєдналося ще приниження дитини, батьків якої очеркнено "дорогами народу". Багато з них попадали в той спосіб на вулицю, що робила їх "зултками", злодіями, вбивцями, тощо.

І так з одного боку бачимо дітей більшовицької аристократії, для яких були і санаторії, і курорти, і екскурсійні бази, чи будинки відпочинку на Криму і Кавказі, а з другого - маси безпритульних, викинутих за борт життя, що з ними жокором простягають руки за милостинею, матеріально незабезпечених дітей.

Цю темну сторінку більшовики вміло замаскували перед оком чужинця і різним делегациям показувть тільки зразкові привіти, садики, школи і табори, утворені для пропаганди комунізму. Та прийде час, коли світ розкриє цю темну сторінку, скине маску з більшовицького потвора і на майбутньому Нюрнберзі українська молодь складе свій акт обвинувачення!

о - о - о

ЗНАЙДИ ДІД

ЗАКЛИК УПА ДО ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ ...

ШКОЛЯРИ!

Більшовики силують загартувати Україну. Вони грабують наші багатства, а в нас хочуть зробити своїх служилих воїнів. Не піддавайтеся, які друзі, ворогові! Не вірте більшовикам! Вони у школі говорять неправду про Сталіна, про більшовицьку партію. Вас обманюють. Сталін - це найбільший ворог, як Україна. Знищу те портрети Сталіна у своїх книжках та класах. Більшовицька партія морить нас голодом, змушує ходити з хлібцями. Більшовицька партія знищила голодом і різною мірою оми багатьох батьків. Вони і тепер нищать їх по тюрмах, на засланнях у Сибірі, в облевах і засідках на повстанців. Мотіть на ворогові смерть і кривди багатьох батьків!

Уникайте зустрічі з більшовиками! При зустрічі не здоровіть їх! Не вступайте з ними в розмову! Не хвилюйте їх доручення! Школяри! Не ходіть на жодному кроні! Не вступайте у більшовицьку організацію - піонери! Піонери - це секоти. Вони доносять більшовикам на всіх товаришів, на учителів, батьків, сусідів, повстанців. Не розмовляйте з піонерами! Не допомагайте їм в ніщо! Не бийтеся з ними ніколи! Змагайтеся з ними, щоб вони зникли з нашої землі. Не покидайте зі себе піонерські відзнаки. Не переставайте ходити на піонерські збори.

Більшовики кажуть вам, що українські повстанці - це "бандити". Брехня! Ви самі знаєте, що повстанці - це такі рідні брати. Повстанці б'ють більшовицьких бандитів, щоб вони не грабували і не вбили українського народу. Помогіть їм, друзі, повстанцям! Робіть все, що вони вам скажуть! Спікуйтеся з повстанцями - героями! Готуйтеся всі стати повстанцями!

Смерть жодній Сталіну, більшовикам і секотам!

Українська Українська Визвольна Рухомська і Свободна Молодь України

УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ /1947 р./

Сот.-к УПА - Мар

З вибухом другої світової війни всі поневолені народи розчислювали на те, що ця війна дасть їм змогу вибороти, або відновити свою самостійність. ці сподівання нуртували в першій мірі серед народів поневолених СРСР, які вже довгий час перенесли тягар більшовицького поневолення. І на зміну більшовицькій Москві прийшла німеччина зі своєю концепцією " нової Європи", яка по суті річи не приносила нічого нового поневоленим народам Сходу Європи, таке саме поневолення, лише новими імперіалістами. Це було отже, іншого виходу, як тільки вкочити за зброю і силою творити нове життя на Сході Європи. І тут в боротьбі з німецьким фашизмом виступили на ново поневолені народи, які в ідеї " нової Європи" бачили тільки новий плащик гітлерівського імперіалізму. В боротьбі з людоненависницьким фашизмом, в борбі з його протинародь ою ідеологією, расизмом, оформлюється і набирає чіткого змісту, рівнож побіч других народів, і українська визвольна ідея, ідея національної рівності і волі, яка захоплює не тільки українські маси, але діє і поза межами України. Україна стає не тільки символом боротьби з фашизмом, вона займає місце носія нового політичного ладу на Сході Європи і Азії, тау і в світі взагалі. Український визвольний рух входить в зв'язки з подібними рухами інших народів. Ідея української революції зістала оформлена на III. ВЗ. Сум в 1943 р., де виразно сказано, за що і проти кого вона має боротися. Отже Україна ідеєю і формою і змістом стає носієм волі в боротьбі з імперіалістами.

створена УПА - українська революційно - визвольна армія, що на своїх прапорах виписала найбільш прогресивні кличі: " воля народам, воля людям", організує до своїх лав всі поневолені народи Сходу Європи.

В лави УПА, досить масово вкочаються поневолені народи Сходу Європи і Азії, як: грузини, туркестанці, асиринці, вірмени, татари, білорусини, козаки і ряд інших. тим самим УПА стає армією протімперіалістичного союзу народів. Ідеєю і кров'ю в боротьбі з фашизмом міцніє цей союз.

на Україні, що переживала в рр. 1943 і 44 жорстокі воєнні дії, перебували з німецькою армією численні народи центральної і західньої Європи. саме серед них переважала УПА свою політичну роботу. Про " національну акцію ведено серед т. зв. союзників німеччини: італійців, румунів, мадрів а також серед французів, бельгійців, голландців, сербів, хорватів, словаків, що їх насильно загнали до німецької армії чи на воєнні роботи. Серед тих народів роздавано революційні листівки з закликом виступити проти гітлерівських імперіалістів і переходити на сторону УПА. Всесильним листом зрозуміння цих закликів, факти, як проста воля відмовлялася від боротьби проти УПА, або добровільно давало себе розброювати, коли його змушувало бити ся проти УПА, передавало УПА зброю, мундур, розвідкові інформції а багато патріотів як італійці, серби, словаки, чеки, і інші переходили з армії або втікали з воєнних робіт до УПА і віддавали їй свої здібності, знання а навіть життя. Прихильне ставлення народів, що перебували в німецькій армії, чи в армії її союзників, стало, можна сказати загальним. Через таке прихильне ставлення до УПА, мадрів, німецьке командування було змушене, в 1943 р., відкликати всі мадзьські частини, які були призначені до оборони УПА на волни.

усім тим західним народам, УПА рівночасно розкрила правдиве обличчя сталіновських імперіалістів. вона знала, що на зміну гітлерівському прийде більшовизм, який поневолить ще більше народів, і їм треба буде проти нього виступати, але вже не в імперіалістичних, але в національно - визвольних арміях. Тому УПА помагала тим простим італійським, французьким, румунським мадзьським, голландським, бельгійським, сербським і хорватським робітникам і селянам у військових шинелях пізнати, що СРСР - це країна в якій в найкорокійшій формі здійснюється національне поневолення, що це країна, в якій придушена всяка демократія, брутально потоптані основні права людини, громадянина, що це країна, де робітники і селяни майбутальніше експлуатуються новою експлуаторською клясою сталіновських воєнних, що це країна в якій панує терор, насильство і беззаконня. таким чином УПА вже тоді підготувала ґрунт для спільного фронту боротьби тих народів проти більшовицького імперіалізму.

велику увагу звернула УПА на т. зв. національні батальйони, що були створені німцями три їхній армії з народів СРСР: білорусів, грузинів, козаків, татар, узбеків, туркменів, азербайджанців, вірмен, таджиків і інших. це були колишні червоноармійці, що потрапили в німецький полон а отісла пішли в національні батальйони, рід в примусу, далше з воєнних умовий по таборах, а так зі своєю несподіванкою, трагично знайшли СРСР і визволити свої народи, думали не довкі солгати через боротьбу в гітлерівській армії.

та з виконанням цих справ стала УГА, яка закликає ці народи не вмирати імперіалістичні плани гітлера і не виступати проти визвольних рухів європейських народів; а покинути службу і зі зброєю в руках переходити на сторону УГА, щоб разом боротися проти гітлерівських і сталінських імперіалістів, найлітніших ворогів волялюбних народів, ворогів демократії і поступу.

До всіх народів, УГА вислала свої листівки, як нпр.:

"Сини Туркменії,

...німцям потрібна була тільки ваша кров для їх імперіалістичних завдань. Німці, як і більшовики боруть народам рабство і фізичне винищення. Приклад цього - господарювання німців на Україні.

Туркмени, надайте німцям завойовників. Зброєю в руках переходьте до українських повстанських відділів, які хоробро борються з німецькими і сталінськими імперіалістами". / 73 листівка російською мовою "Сини Туркменії", вересень 1943 р. /

Рішні національних бунтівців послужили закликом УГА і почали переходити на її бік. При УГА створено національні відділи грузинів, туркестанців, козаків, вірмен, узбеків, татар, азербайджанців і інших народів в СРСР.

Це було велике досягнення у силній боротьбі проти найбільших ворогів людства - гітлерівських і сталінських імперіалістів - куди ж ся справжня дружба народів, творився антибольшевизський блок народів, заснований на взаємній повазі і довірі, на взаємному визнанні права кожного народу жити вільним самостійним життям у своїй власній державі.

національні відділи при УГА брали також участь в боротьбі з німецькими і сталінськими імперіалістами. Вони кров'ю засвідчували спільну боротьбу і спільні змагання поневолених. ось кілька фактів:

25.7.43 р. в триденних боях загонів УГА під командуванням к-ра Крука в околицях Теремна /пограниччя рівненської-кам'янець-Подільської обл./, в яких повністю розгромлено сталінських, партизанських грабіжників, що ще довгий час напастували мирне населення, особливо відзначився відділ грузинів.

В серпні 1943 р. відділ УГА, складений також з узбеків, грузинів, козаків і білорусів, зніс в боях з німцями в млинівському р-ні /рівненська обл./ 60 гітлерівських банників.

29.4.1944 р. у великому бою відділи УГА з військами НКВД в с.н. /Кремнещина/ прийняли участь і відзначилися національні відділи поневолених російських народів під ком. к-ра Яструба. В цьому бою ворог втратив 240 вбитими.

В червні 1944 р. одна чота татар розброїла в карпатських лісах /Долинщина/ сотню мадзьського війська.

Формальним та історичним документом того зданія народів була і Конференція поневолених народів, що відбулася в жовтні 1943 р. на і Конференції створено Комітет поневолених народів. У своїх постановках цієї конференції зібрані представники 13 народів заявили свою рішучу поставу до боротьби з імперіалістами. постанови цієї конференції стали дороговказом боротьби поневолених народів проти імперіалістів. мимом найбільш жорстоких засобів терору, мимом фізичної сили загартників, ідея волі показувалася сильнішою і її зніщити не можна.

тому більшовицьку дійсність наш революційно - визвольний рух стрінув приготуванням і разом з іншими поневоленими народами рішуче продовжити боротьбу, маніфестувавши тим перед цілим світом, що не погоджується з існуючим станом. і хоча більшовики посувалися на фронтах вперед, хоча мали за собою успіхи, то започаткована боротьба народів СРСР проти своїх гнобителів, сталінських велмож, не припинилася, не маліла а продовжувалася, розширювалася, протавши в свої ряди щораз краді елементи своїх народів. і не тільки представилися зброєю більшовицьким імперіалістам українці. Та ці самі методи боротьби носили і інші поневолені народи, як білоруси, литовці, латвійці, естонці, кавказькі і тіткавказькі народи, туркестанці, козаки, татари і інші. проти більшовиків виступили тех і загрозені московськими народами, які не тільки за своїми маріонетковими урядами, а збройно домагаються діїсно самостійних держав. В кожні цих народів стоять поляки, румуни, словачки, мадари і інші.

про боротьбу поневолених народів з більшовизмом широко говориться в цілому СРСР. її спеціально коментує червоноармійці, яких дуже часто червоне командування кидало проти повстанських загонів, змушувачи їх проливати братню кров. червоноармійці свідомі того, що до борються повстанці російських народів, тому не виступають проти них, а коли можуть, то співпрацюють і допомагають. мимом червоноармійців перемадувані з місця на місце розмадували всім народам про боротьбу подвійних поневолених народів і збройно спричинялися до її розкошування по цілому СРСР.

Вже в другій половині 1943 р., коли німецька влада була на Кубані, кавказькі і підкавказькі народи, які вічно жили нацією про виборення собі самостійності, почали організуватися і виступати проти сталінських поневолювачів. Боротьбу свою продовжували далше і в слідуючих роках. В 1945 р., війні ч.а., що лікувались в лічницях Кавказу, діставали наказ, щоб не віддалялись поза шпитальне подвір'я бо в терені грасують банди, які нападають на червоноармійців і убивають їх та грабують. В тому самому часі доносили комунікати УГА, що в Кавказі масово розростається повстання, масово дигнулись тоді чеченці і кабардинці. Вони творили збройні відділи, вигнали зненавиджених большевицьких вельмож та встановляли свої порядки. На здушення революційних рухів серед кавказьких народів кидало большевицьке правління спеціальні загони військ НКВД, які крок за помордованих селян, масовими арештами і пожарами, встановляли на них теренх свою владу. 1946 р., перевели большевики масові висилки в Сибір по всіх кавказьких народах, закідуючи їм, як звичайно, націоналізм та співпрацю з УГА. Люди ловили підступами, облавами, або заманювали різними реєстраціями.

В грудні 1946 р. доносила радіовисилка УГА: "Восстание охватило также часть Кубани, Грузии, Азербайджана. Имеют место революционные бои не только на Дону и в районе Калача и Човетчерка".

На Кубані козацтво так чинило і чалко відгукнулось. Козаки стали сильними твердинями в боротьбі з большевизмом. Боротьба це має певно своє глибоке психічне підлежжя серед козацтва, тро не свідчить пісня, що повстала серед кубанських козаків, а співали її вже в 1946 р. літом в західних обл. України.

"Постелились в небе тучи громавые,
громом гремил выстрел в утробную даль,
гей, излучит припасом таска боевая,
сколихнулась вольная Кубань".

"не кричи голубко, мы разведем тучи,
возобьем коммуны, нашего врага,
гей, не отчаяной силой, не могучим ударом,
мы зметем проклятого врага".

Жакава історія цієї пісні. Один кубанець, старшина УГА, що мав свій відділ зложений з козаків, пішов до С і Н в 1944 р., з малим відділом з Київщини на Кубань. Другого року той сам старшина повинен знову в волинських лісах, але тепер з пілим куряком добірного козацтва. Чобувши тут, розказав про боротьбу кубанського козацтва з большевизмом і знову вернувся в свою рідну Кубань, щоб там далше продовжувати боротьбу.

Б і л о р у с ь .

Зимом і весном 1946 р. рей. устави відділи УГА білорусини з "одинаками то білорусі. в загальному комунікати про цей рейд означили: "в місяці січні в місті тиньск /БССР/ українські повстанці підняли міну від привітання клубу, де відбувалось партійне зібрання. всі партійні членівки в застрі. Білоруське населення ставиться до сталінських посіпак крайньо ворожо. Воно в ніякому разі не мириться з большевицьким окупациєю. Коли в ні терени приходять українські повстанці, селяни доокупають зброю і разом з повстанцями, або на власну руку провадять революційні акції. Вони вилетять сіларади й убивають сталінських вельможників. У зв'язку з революційними настроями населення на весні 1946 р. міськова влада на тиньщині віддала арештування, що хто говорить про можливу війну, буде покараний 5-річним репривітанням". Так звучав комунікат Головного Командування УГА про рейд на білорусь та про настрої білоруського населення.

Було загально відомим, що білоруські партизани поборювали сталінських агентів та піддержували духом своє населення, обороняючи його парадобравствами "старого брата". Білоруські партизанські відділи залучались і на українське полісся, де спільно злучались з українськими повстанцями, а після повертали в свої сторони. Т хоч большевицька окупація була дніпробузький канал сильніша з "одинаками НКВД, то проте рейди на білорусь, почали від 1944 р. відбувались постійно. Білоруське населення дуже прихильно ставилось до українських повстанців. Стала про них знаменито мовляти за кожним разом по цілій Білорусі.

літом і осінню 1946 р., як повставала большевицька преса, саботажі і невиконання планів на заводах і колгоспах продовжувались. продовжувалось далше і большевицький терор.

Т и н ь с ь .

В 1946 р. в місяці жовтні було з УГА повідомлення, що нові відділи зимом і весном 1946 р., рейдуючи по Білорусі відвідали також Дятлоу, головне осередки старої литовської організації Вільна.

говорилось тоді, що литовці прихильно зустрічали відділи УПА на своїй землі. Це свідчить, що відповідні литовські підпільні чинники наставляли свій народ на прихильне ставлення до рейдуючих по литві відділів УПА.

В певну часі були комунікати, що балтійські народи активно профіонарились, зголошено на свій двір. Творили банди, які оперували навіть по містах /Таллін, Ковно, Яльга/, вбивали зрадників свого народу - місцевих комуністів та вислали московських членів компартії.

В 1945 році у н і ї діяла цілий 1945 р. і наступні роки діяли ген. А. Пшоньку, з якою стосово діяли рейдуючі по румунії відділи УПА. Румунські збройні відділи діяли переважно в гірських околицях а найсильніше біля Ясе. Вони ліквідували більшовицькі спецвідділи НКВД, убили арештантів, паралізували управління адміністрації, рідомасно зі збройними діями румунських повстанців зростає пасивний опір румунського населення. Співісною активністю тілились румунські банди, що діяли по містах. Вони нападали на селення НКВД, партійців, розлідували протибільшовицькі листівки. Доходило до того, що більшовицькі старшини, коли виходили вчором на місто, то перебарались в одні рядового стріляти.

В 1947 р. в місцях червні донесило словацьке радіо, що біляві з "однаки" УПА оперували в центральній румунії і посувалися на захід в напрямі угорських кордонів. Це свідчить про посилений рух румунських революціонерів в останньому році.

Ще за часів німецької окупації /44 р./ мадлярські війська в і й сь ко в і к р у г и навпадали з командувачами УПА вилети і пікаривали напов протибільшовицькою боротьбою. Зв'язки ці були досить живі й у рр. 45 та 46 з мадлярським підпіллям, яке розгалужене було по цілій країні. Мадлярські банди оперували головне в таких місцевостях: Гросанітатор, /Сабо-Буріч/, Будапешт /Гаді-Ляш/, Бряк /майор Бряда/. Часовина мадлярщини відносилась до більшовиків крайньо ворожо і свої ворожість виявляла чинно, часто зникають там безслідно старшини НКВД, широко відомі так особисті мадлярських бандок у промислових центрах мадлярщини.

мадлярське населення похвалене більшовицькою клікою велімож, симпатизували боротьбі. Сам факт, а він далеко не одиникий, який ілюструє відношення мадлярського населення до УПА. В с. Кобиланьська Полляна повстанці влаштували мітинг для мадлярського населення. Числуні мадлари бурно оплески переживали повстанський виступ, вони цілковито схвалювали боротьбу УПА і мовили, захолдера її ідеями, сама повищила всі портрети Сталіна і його соратників та більшовицькі лозунги, по висіли на сали зборів.

В і д і л и У П А с т р і н у л и е л з і с л о в а ц ь к и м н а с е л е н н я м т е в 1945 р. підчас рейду частини УПА к-ра Андріонка по східній словаччині. Уже тоді українські повстанці остерігали словацьке і чеське населення перед брехливою більшовицькою пропагандою і закликали всіх виступити проти неї, бо інакше сталінські агенти скориняться швидко в країні і поневолять народ.

Щоб навпаки не допустити відділів УПА на словаччину, підписали представники пограничної ССР і Чехо- словацька республіка договір про взаємний перохід кордонів в цілі переслідування українських повстанців. Договір підписали: полк. Конторов і полк. Ян Станек.

Також помагає ці заходи, бо вновою 46р. знову УПА виконала великий рейд по словаччині відвідуючи такі повіти: Помилборці, Стреліт, Бірлетовці, Бердіт, Превіт, Іванов, Сабінов, Гумечне, Михайловці і Кошиці. В розкинутих листівках словацькою і чеською мовами українські повстанці закликали до однієї боротьби.

Рейд виявив, що ці повстанські заклики населення Словаччини повністю зрозуміли, що вони цілковито по боці УПА. Словацькі вошки і поліція не виступали проти українських повстанців, а навпаки шукали зв'язків із ними. У виборах /, що відбулися введовзі після рейду, словацьке населення зазнало соромної поразки сталінським агентам із словацької комуністичної партії. Це, як і оголошення воєнного стану на словаччині, масові арештування, що починалися відді за рейдом і виборами свідчать про розривання протибільшовицької боротьби на Словаччині, тілі боротьби в огні якої зростає і міцніє спільний фронт нар одів повстанців і загрозливих більшовицьких імперіалістами.

Во словацьке населення в своїй переважній більшості ворожо наставляє проти більшовицькому та чеських і словацьких компартій, вислухо та велика доля, яку давало воно українським повстанцям в останньому році на Захід. Словаки через закликали, "в боротьбі проти більшовицькому йдемо разом з вами, бо тільки спільними зусиллями можна скинути нацистський ярмо". З подібними закликами зустрічався ми не тільки поміж спільними особами але також самі думки і переконання були військові круги та частини бандок.

Тольці належить мовою до цих новостворених держав, де більшість найбільше мішаються до внутрішніх справ. В Тольці видно большевиків всюди. Можна бачити їх в адміністрації, головне на вищих постах, в НК /Міліція обивательська/, в УРП, в рядах КЕП /Корпус Безпеченотва Трубічного, ВП і ВТ. В останніх формаціях є вони не тільки на сталінських постах, але мають теж своїх людей серед рядовиків. Кожний старшина большевиків організує сексотів, оточуючи ними "меленьких" старшин полків. Там-тут, як писала польська підпільна преса, що на п'ятдесятківка польських генералів ляло 5 в полках.

Повна частина польського суспільства зпочатку спінювала большевиків як визволителів, а не як імперіалістів. Частина поляків приступила до співпраці з большевиками в боротьбі проти українського національно-визвольного руху, вона активно уявляє у виселенні українців на захід від лінії Керзона, але УПА гостро задурила, як таке, що відбувається супереч обом народам, відповідає тільки імперіалістичними планами сталінської кліки і їх агентів. Польські агенти Сталіна зручно ребухували пристрасті у польських мас і індукували їх проти українців, а ті, що пішли за ними покликани не здавали собі справи, як ллють воду на большевицький млин.

В таких важких обставинах УПА керувана УРП і вірна їй партія, з неменшою завзятістю і послідовністю переконувала в слушності своїх роботи і її корисності для обом народів, продовжувала роз'яснювати польському народові, що большевицькі імперіалісти хочуть поневолення польському народові, що польський народ мусять відмовитися від зброї підшептуйового йому імперіалізму й шовінізму та стати на шлях об'єднанні з іншими поневоленими народами, та що польський народ мусять відкинути половинчисті, парламентарні методи боротьби, як непридатні в боротьбі з большевиками і обрати революційний шлях боротьби.

З такою метою відділи УПА і надрі СМІ проводили багато, зборів, гутірок, зустрічей із польським населенням та розповсюджували наші брошури: листівки, заклики в обом мовах. До чільних польських громад висилали окремі листи. Наші твердження швидко показувало саме життя в новій дійсності.

Вперта та послідовна праця УПА на польським відтинку на протязі 1945 і 46 рр. поволі вплинула на покращення взаємин між обом народами. Від певних груп польського населення діставали ми листи, в яких вони закликають за співпрацю, пересилали для УПА побажання, підписували тих, хто перешкадає цій співпраці й осуджували злочинні вироки польського суспільства. В польських селах приймали наших повстанців дуже радо і давали всяку допомогу.

Велику роз'яснювальну роботу провела там УПА серед т.зв. Войска Потольського, що під командуванням німецьких офіцерів переселило виселених й воювало з УПА.

Політична акція УПА, залучувала серед польського народу і відіграла довела вкінці до політично-військової співпраці УПА з польськими підпільними самостійними організаціями і їх збройними відділами. Тольські збройні відділи спільно з УПА побороли виселенчу акцію, знищували енкаведівських бандитів і їх польських агентів, звільнювали в'язнів, ставали в обороні мирного польського і українського населення, вели спільно політично-пропагандистські акції і пр. Нпр., 27.5.46 р. спільними силами польських і українських відділів знаного сільний центр польсько-большевицьких грабіжників місто Грубець, що закінчив повним успіхом.

Про взаємні порозуміння і співпрацю польського і українського підпілья широко кричали польські сталінські агенти в пресі. Вони добре знають собі справу, що порозуміння між польським і українським народом покладає край їх імперіалістичній політиці.

Чемне сьогодні народу поневоленого большевицького тиранізму, який би активно чи пасивно не протиставився їм, перед в тій боротьбі ведуть революційні всі поневолені народи, які чітко і ясно ставили справу необхідності боротьби як проти гітлерівського так і проти сталінського імперіалізму, бо обидва вони фашистського походження і несуть собою загрозу всім волюбленим народам, демократії і свободі. Іменно УПА першою висунула потребу спільного фронту народів поневолених і загражених сталінським імперіалізмом, вона перш вич гаряче проповідувала і проповідує.

Вона зробила в цьому напрямі перші практичні кроки: і коли вже сьогодні існує Антибольшевицький Блок Народів /АБН/, до якого входять поневолені народи і в якому активну участь приймає УРП, то через боротьбу УПА, то безперечно вплив УПА в це справу значимий поневолених народів-великий.

І фактично АБН існує в найбільшій дійсності. Це зосередження проти большевицької боротьби, що набуло в СРСР, цей зріст протибольшевицьких настроїв і правильного уявлення про сталінських імперіалістів поза межами СРСР-це все це має доказувати, що поневолені народи переконали, що сталінська

дві народів їх об'єднаними силами буде розгромлена і країна тоді затребує справжня воля, мир і дружба народів.

Горь В.

Українська еміграція, в цьому часі не тільки інтелігенція, але і широкі робітничі маси напружено увагою слідкують за розвитком світових подій. Цей зріст зацікавлення політичною ситуацією на загально-міжнародному форумі, а також на площині нашого внутрішнього емігрантського життя, тому, дехто з "батьків народу" називає "розполітикованим назів". Однак на нашу гадку, заінтересовані міжнародною політичною ситуацією та розвитком подій українського політичного життя на еміграції - впливає впершу чергу з надзвичайно-скомплікованих обставин нашого часу.

Пораз біляза і яснійше констатуються два протилежних собі ідеологічних й мілітарних табори. Пораз частійше, на Заході і Сході, повторяються повні грази слона, що вказуєть на назріваччу небезпеку нової війни й страхіть. Страх, сказати собі правду в вічі, до пасивно-ставлення до агресії большевицького імперіалізму є злочином та несвідомим прамованням на дно пропасті і загибелі людської цивілізації - починає повільно уступати перед силою кристалізації становищ і поділу двох світів :Сходу і Заходу. Великі, міцні народи, приспінено дозволяють, скріпляють свої сили і засоби, а малі чи хворі народи - похвально лікують себе щоб не бути подоптаним назривачими світовими подіями.

Тому було б захлывим, коли б в так важний час, в так напруженій політичній атмосфері, українська еміграція виявляла байдужність і пасивність до всого що діється в її внутрі і поза нею, та спокійно гробалась у своїх щоденних емігрантських буднях. Міжнародна політична ситуація, наш внутрішній емігрантський стан а особливо ці великі завданья положені на нас вошещю батьківщиною, вимагають від нас сміливого переглянення по раз позицій, на яких стоїть українська еміграція. Треба провірити наші внутрішні політичні сили, пізнати їх партієть, їх чини, а особливо, розкрити і завчасу вилікувати приховані бацалі, що послабляють наш національний організм.

Коли йдеться про Край - Він здав свій іспит державної зрілості; сторінки його життя і боротьби за волю в останніх роках, записуються золотими буквами в історії України. Край видержав, в "горьчій вощої доби" змужнів і загартувався непереможний Дух вощої України. Тому ми свідомі того, що назриваччі буревійні події, не застають українського народу обдуреного і приспаного ворогами, і вже більше не повторяться помилки доковані в період визвольних змагань в 1917 -20 РР. Треба тільки, що боротьбу, що сьогодні веде Край, піддержати, скріпити, а особливо надати її великого ідейного значіння серед великих народів Західного світа, та вказати на неї, як на силу першої ваги в боротьбі проти вандалізму большевицьких імперіалістів. Бо хто з краде може виконати, цю велику визвольну місію України, як українська еміграція? Еміграція, яка вирвалась з позурів людського деспота, яка пережилла страхіття, насилля, страшні фізичні і моральні знушання. На очах якої, мордували батьків, братів, сестер, жінок й дітей, розстрілювали й вивалили тисячі героїв що ставали в обороні свого народу, наповняли терми, відважали тисячі сполохів, наповнених старцями, жінками й дітьми в далокі тайги Сибіру... І здавалось би, що власно в цілій українській емігранції, української нації має вдійсності своїх найкращих оборонців і репрезентатів його зусиль і прагень, перед західним світом. Але коли ми, по кількох роках перебування на чужині, приходиться на, відосумувати вклад праці й успіха української еміграції для підкріплення зусиль всевошещої боротьби що ведеться на Рідних Землях, то підсумки ці, будуть дуже незадовільні. Побачимо як мало ми зробили дійсного позитивного добра для вощої України, зате, як розцвіло в нас емігрантське партійництво, які високі аспірації виплекались в наших емігрантських таборах "політаків" та скільки нароблено галасу про демократію, соціалізм, прогресизм, роліам і ресні інші "модні" руки поза ними в їх партійних взаємові не існує інша Україна, ні інший народ... Але, ми відгробаними давно засудженими українським народом псевдо-соціалізмів і т.д. ці "ромальні політики" хоч трохи облагнали народне горе та поставили питання визволення України на міжнародному форумі?..

Наша зовнішня спроможність, у великій мірі узалежнена від нашої внутрішньої партієть. І коли приходиться нам говорити про прагнення до міжнародних політичних подій, які можуть для українського народу утратити вирішальний кінецький стан здійснення його прагень, то

впершу чергу треба нам звернути увагу на внутрішній стан нашої емі-
 грації. Треба мати відвагу не тільки говорити про "досягнення" але
 признатися також до недоліків. Дехто старається переконувати, що "до-
 бро визвольної справи" вимагає замовчування наших хиб, толеранції
 нездорових політичних, вбільшості партійних, комбінацій творення різ-
 них "урядів", "платформ" і т. п. Але що з того, що в нас багато доб-
 рого пишеться про досягнення на площині "об'єднання", про уряди, пред-
 ставництва і т. д., коли річ не в зовнішньому ефекті, а у вартості тих
 ідей, осіб, чи провідів, на які ми звязуємося покласти вирішення да-
 льшої судби й майбутності українського народу.

Щойно по кількох роках партійної гризні і сварок поширювання рі-
 зних проти-революційних, партійних, друкованих пашквілів - вдалось пере-
 конати найбільш вузькопартійних "політиків" і "реалістів" що на Рід-
 них Землях живе надаліше дух свободоловної бунтарської України. По там
 безсмертною славою зкривають своє ім'я українські повстанці, борці за
 волю народу. І нині ми радіємо; який великий успіх... вже ціла украї-
 нька еміграція визнала... УПА. Газети, які ще недавно плямували пов-
 станців як "дух анархії"; політики, які "реально-думаючи" доходили до
 висновку що визвольні дії УПА є видумкою "фанатиків" одної групи; па-
 ртійні "вожди" і "ідеологи" що писали "правду про ліс" і на гвалт про-
 тестували та започували що в Україні діють ОУН, УПА й УГВР - вже ни-
 ні пишуть і говорять про УПА а навіть комбінують створити для неї...
 Провід. Але чи вдієності, крім слів і невиправданого обличчя, переродились
 душі і ідея прийнята українським народом в Краю, стала пропі кредом
 для цілої української еміграції? Не мав мало фактів що розвіяли б
 всякі сумніви, за те багато таких, які розкривають фарисейство і облу-
 ду, та вимагають щоб цілий здоровий еміграційний загаль, приступив до
 негайного протидіяння цим розкладовим ідеям і групам.

В добі атомових зброєнь, кризи людського духа, та поширення ма-
 нібалства що розкладає ідейні, моральні і християнські засади, треба
 могутніх ідей, великих людей та сильної віри щоб проголосити хрестонос-
 ну боротьбу проти розбещеного червоного деспота, та довести до перемо-
 ги. В Україні, ця ідея горить в серцях мільйонів українських робітників,
 колгоспників та працюючої інтелігенції. Незгасимим ядром віри є ця
 ідея, є український революційний рух - ОУН під проводом С.Бандери. Цей
 рух став авангардом боротьби за визволення українського народу, що й
 сьогодні веде героїська УПА. Там же оформився підпільно-революційний
 провід - УГВР. Там виростають нові Ярами й Гонта, а никнуть безслідно,
 оті "хамові сини" що для них їх власні прагнення не походять поза ма-
 жі волі їхнього пана - гнобителя України.

Тимчасом на еміграції, зустрічаємо людей, навіть в "провідній вер-
 сті" що "хилять голови" перед героїськими жертвами УПА але, одночасно
 висловлюються що "інша річ, чи жертви ці є доцільні і потрібні" та ра-
 дять щоб саме тепер, коли далша боротьба на рідних землях є неможливою,
 "застановитися" та прийняти такі форми боротьби, які дали б реальні резуль-
 ти... Оця, на перший погляд, турбота наших реалістів за майбутня України,
 розкриває їх фарисейство, кажує як далеко ті люди від дійсної України,
 України, яка говорить мовою Хмельницьких, Мазеп, Полтав; на той "в цих
 наших садочках і олов'ячани", а той, що лише бунтарським духом проти
 опаволі і насильства нових орд червоного Іллінгісхана. Там, нахоломо "фана-
 тизм" і "реалізм", любов і ненависть, смерть і покляти до життя що робить
 наш великий народ - непоборним, вічно-живим. А тут, "тоже" українці, яких
 сини і дочки, за народ і волю складають жертви креси і життя, "охиливши
 голови" шукають "реалізму" і доцільності у святках креси свого народу.
 Чи жертви креси й життя, не є доказом втраченого бажання українського
 народу, а чинна боротьба за волю й державність не свідчать про доціль-
 ність злочинних варт?..

Де нам шукати живучості і сили української нації, в яких ідеях; в
 ідеях Кмілізі і Кочубаїв, чи в ідеях Хмельницьких, Богунів, Мазеп?
 В історії України, навіть в добі розгу і слави, нахоломлюсь "татарські
 люди", для яких держава і воля - не було власне шкідливо вубло, та истер-
 канієть своєї слави. Їх "реалізм" гнав їх на прощання роботу і викону-
 вання дорогам власного народу. Власно слово їх: "гразь Москви" і "за
 рязове сміття". Вони були глухі і сліпі, коли на болотах під Барастяч-
 ком гинув цвіт козацтва, коли мурі Батурина опалили від креси його обо-
 ронців а під Полтавою відграталась трагедія смертельного бою між Украї-
 нов і Москвою. Вони обійшли пороги силських-панувачих, висидували в пере-
 локонях Москви і Варшави, а під Крутами і Базарам лилася кров найсла-
 хетніших синів України, відродуєлось це тічас українське "Я", кристалі-
 зувалось істоту, річ і могутній безкомпромісний дух свободоловної України.

1. Варині

Сучасний етап життя в Радянському Союзі кремлівська пропаганда характеризує, "етап теоретичного розвитку СРСР, що є перехідним від соціалізму до комунізму." До другої світової війни більшовицькі діячі з уст Сталіна, що в СРСР соціалізм вже побудовано. Цілком його зрозуміло, що отже наслідок труду. І якби більшовицькі не досягли чи не заявили про те, що вони мусять зброїтися тільки тому, що на світі панував спокій - нічого цьому не погрожувало. За останній час Кремль не прогамав ні одного випадку в міжнародному дипломатичному житті, щоб не продемонструвати перет самотою, власну військову силу. Такими демонстраціями вони багаторазово показати до "ми є готові до всього і нічого не боїмося".

Дуже характерними в цьому відношенні є статті радянських газет, які присвячені різним більшовицьким "святам". Такі статті були оголошені в день свята "Позитряної Фльоти", свято відійшло на Тушинському летунському аеродромі з Москви, урочистий день військово-морської фльоти, день танкіста. Особливо характерним є стаття, яку підкреслюють напруженість боротьби на економічному фронті виконання сталінської п'ятирічної за чотири роки, що була оголошена в день свята залізничника. Советський генерал-полковник Сулей в газеті "Ізвестія" написав в "день свята авіації": "товариш Сталін де завдяки то вітчизняної війни поставив перед нашим патріотизмом завдання літати швидше всіх, шкороше всіх та пильніше всіх. Це завдання й нині залишається керівним для наших науковців, конструкторів, пілотів, всіх робітників авіаційної промисловості та радянської позитряної фльоти. Цим ми змаємо почесно виконати охорони мирної праці советського народу та захист перманентних інтересів нашого народу. Радянська позитряна фльота є готова виконати всілякі завдання радянської авіації та накази любимого вождя - великого Сталіна"... /Ізвестія - 13.7.46/

"Радянський народ кресно зацікавлений в тривалому сталому спокої на світі" - пише "Права" з 15.3.46 р. Тому наші озброєні сили, а в тому числі військово-морська фльота, в змозгу злі озброєних сил капіталістичних держав, що мають намір панувати над всім світом. Тому побудова комуністичного суспільства в СРСР мусять охоронятися нашими міцними й сильними озброєними силами, які ми мусять весь час збільшувати." Ця газета далі пише: "Радянський народ тільки стійко за підпалювачами війни та підготуваннями до третьої світової війни. Ці підготування йдуть на суходолі й на морі. Імпериалісти - що криють про панування над світом - весь час намагаються захопити нові військово-стратегічні бази у всіх частках світу, а при порушенні самостійності та незалежності інших держав. /А Україна - прим. авт./ до захочуть ті бази та оволодіти різними країнами амури світового капіталу не спиняться перед такими методами як нахабні "вантаж" і т.д. /до чого буде пориване з тими нахабними вантажом та обманом, які засосують соціальні та всі соціально-економічні сили народів, та "о України" чи потрібно до цього поставити? прим. автора/.

А ось що пишуть "Ізвестія" в "день танкіста" і "день танкіста всі країни зустрічає з великим політичним та трудовим захопленням. Країна просвіта зосередити соціалістичними змаганнями за досягнення нових успіхів на всіх сферах господарського і культурного будівництва... пролетаріат і масові організації світу разом з усіма советськими робітничими силами та усім народом СРСР споронять черну пращу з країни до переміг соціалізму, в країні те розпочатися будова комунізму." З усіх цих, налетених лише витягів з радянських газет висирає червоною ниткою прискорити, отже, до галасування про мир, більшовицькі огоризово з тими виставляють своїх підпалювачів на військовий та та прищиплюють ім дух воєнними проти західного світу.

Іншим шляхом є збільшення те, що більшовицькі зброїтвувати та до "Союзів і партій замість "Союзів і партій" створено "соціалістичне товариство сприя-

наша армія.' Стало як бачимо "Бессвязати" має дуже вузьке зв'язання - це спряга розв'язати лише квіт та авіації не бітьє, а нозе "тсб-розв'язне товариство" спряга всієї армії. Спрямову цього генерал - полковник танкових військ пише в "Ізвестіях": "Бессоюзному доброзв'язальному т-ву сир наша армія потрібна якнайшарше розв'язати плятьєсть авіа-клубів, клубів автомобільних робітників та трихильників авіотпла, ст-от і школи та курси танкістів в цнтьєльного населення, з таким розрхун-ком, щоб з танкості пілшукати без школи тля каротнього госпспар-ства танкості для авіації"...

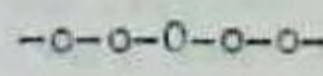
Має це все зв'язати для того, щоб де раз зламаскувати наїзним лотям, чи мають розв'язати більше яких "мирні" цілі, та ради вони злібні, щоб круглістьом і словами та зв'язами про "мир", закомульсозувати власні наїтри, обтурюючи радянський наїтри.

Але огручність своєї бошевської брехні кремльські пани розпо-всюдуть на радянський народ не тільки зв'язами про "мирний наїтри" бошевськіми голосарти, але на й обітьєнками про радське життя в ко-муніст чному суспільстві, по якого вони гонять на іткими темпами з стх громадян СССР. Коли Сталін з приватні розмові з своїми наїбличними зв'язами: "Я угру з комуністичному суспільстві СССР"...

Але довести те наїбличнього наїруження темпа виконення сталінських авіаційок та переїшит це наїруження сталінські бонри обітьєють в ко-муністичному "золоті зик" з сьому народстві СССР.

Сьє до пиле "Большезик" ч-15 про той "золоті зик": "Мічуртиська Буня" - це та ілука, яка веде до багатого життя, котра допомагає по-ліпшити і матеріальне моральне становище кожного громадянина СССР. Та окупили промовами, на простими бідними словами наїтих зчєник, ми бачимо як отоять колгоспні лани, напановиті золотом пшєнїцем. Ми бачимо овни, як дерева гнуть свої віти від сонця, ми бачимо сарабо-ло до росте на березі крижаного океану. Черешні, помідори сини, пере-вощєтьє на тисячі кілометрів на північ, а в степах колодного Сибіру меректять безкраї лани овшани. І те до колїсь здавалося тудом, нїкї в реальні під мудрим керівництвом першого будівничого світі - вождя Сталіна".

Уто прочитав цю статтю прочувів її без ладаого пошєнення і ко-ментарів. Лише одне можна окзєати, до бошевських ладальє, як і колїсь, мнївать для закордону і своїх громадян, боєвичної пропагандивної брє-кні, якою маскують діїони "комуністичні ра". Їх цілі нам відомі; імеріалїстичне загєрбання цілого світу і пановання над ним, доо гнїшити людську свободу і гідність та встановити, невідільни кому-ністичний реїм.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100	"ГЕРОІВІМ НАШОЇ ПЕРМОЇ ЗЕМЛІ І НЕБАЛЕКИ. ЗА ЧАС КОЛИ СВІТ ЗДІВУЄТЬСЯ ДОБРИМ СВІТАМ, ДО З СЕРЦЕМ І БОШЕВІЧОЇ ПЕРУЇ ОБРІВІТЬСЯ З ПОГІТНИ АБАНГАРД ВРІТЬ ЗА КОРИ, СПРАВЕ ДЛИМІ ПОРЯДОК У СВІТІ ТА СМЛОД СВОЇХ РЕВОЛЮЦІНІК ІНІ НАР- ДІВІТЬСЯ ДЕНЬ ОСТАТОЧНОГО РОЗПАДУ СТАЛІНСЬКОЇ ІМЕРІЇ." ОНІ БРІТЬ БОГЕШЕВІЧІНІ ІНІ ПЕРІОДИ - ОРАМІ ХА ДІВІТЬСЯ ВОЛЕ НАРОДІВ І КОДІНІ УМІЛІ "УКРАЇНА ЛІТЕ І БОРЕТЬСЯ ТА СМЛОД ЗДОБУТА ПЕРМОЇ, ХА НЕ СІМІА БУДЕ СЛАВА ШАНІМІ ГЕРОІВІ, ДО СКАМІ СТОЗ ІНІТЬ НА ПЕРІОДИКУ НАЦІЇ." /с Деклар.Проводу ОЛН/ ХХХХХХХХХХХХХХ СІМІА УКРАЇНСЬКІ РЕВОЛЮЦІНІ СТОЗ - ТЕ КОГІТІ ГЕРОІ ЧІНІТЬСЯ ДОБРИМ СВІТОМ І ЧІНІТЬСЯ ДОБРИМ СВІТОМ І РЕВОЛЮЦІНІ ІНІ ВІДІНІА І	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100
--	--	--

ПРОТИ ТИРАНІЇ І ПОНЕВОЛЕННЯ
* * * * *

Д Е М О Н С Т Р А Ц І Я

ПРОТИ ВИДЕННЯ ВІДКРИТИХ ДИМУЮЧИХ НАРОДІВ В КОНЦЕНТРАЦІЙНИХ ТАБОРАХ СРСР ТА СВИДЕЦІАХ Д О Р А Д Б Е Р Г.

25 березня 1949 р. українці табору Корнберґ/Нім./, разом із іншими народами країни які поневолені московсько-більшовицькими імперіалістами, замахі фотували свою дружність і спільне прагнення до боротьби зі своїм ворогом, який тепер загрожувє всьому цивілізованому світові.

На спільних зборах, у всіх виступах і резолюціях заняли свій однодушний промов.

Із самого ранку табір прийняв святочний вигляд і весь народ цілий день носив у святочному настрої. В 9-ій і 15-ій годинах в обох українських церквах відбулися Служби Божі у панакхиди по загиблених в таборах і тюрмах СРСР : митрополитів, єпископів, священників і мільонів світових віруючих. В год. 16-ій, демонструючи маси пішли в колоннах з прапорами та великою кількістю транспарентів, вулицями табору. На транспарентах були такі кличі: "З нами БОГ", "Геть з безбожництвом", "Большевицям ворог релігії", "Христос наша сила", "СРСР - тюрма народів!", "Хай живе Українська Повстанська Армія!", "Домагаємося перевірки концтаборів в СРСР!", "Хай живе Самостійна Соборна Україна!", "Вимогаємо розподілу Росії на віільні національні держави!", "Хай живе Антибільшовицький Блок Народів!", "Домагаємося звільнення невинних жертв НКВД!", "СРСР - країна рабства і терору!", "Комунізм - червона чума!", "Комунізм - загибель людства!", "Свободолюбні народи світа, станьте до боротьби з московським імперіалізмом!", "Хай живе УГВР!" та інші.

Зпереду з українським прапором, ішов достолітній п'яцевь більшовицьких тюрм і концтаборів, потім українські і німецькі священники, Табова Рада і Управа, латві, литовці, естонці, монахи із своїми прапорами, чехи, росіяни, євреї, хорвати, диячки, німці, українські політв'язні, організація українських жінок, ОЖК, ОЖР, Пласт, Жовта поліція, ОМ, українці з табору в Герсфельді і решта таборити. Під час демонстрації і мітингу були присутні американці, представники німецької преси: "Хансслер Цайтунг" і "Гессіше Нехріхтен" та радіокоордатор з Франкфурту. О год. 17-ій, зайшли до гарно прибраної театральної зали, де адміністратор табору короткою промовою відкрив протестаційні збори і присутні заадували одноклассником мовчанкою загиблених в катівних СРСР. Адміністратор покликєв Президів Зборів, яка складалася з представників всіх присутних народів. В промові виступили два українські священники, німецький священник та український професор, які зобосторонь висвітлювали короткі переслідування і низький церков червоний озвон та видення невинних народів по тюрмах, концтаборах і таборах примусової праці в СРСР - великій тюрмі народів.

Цією виступу промовців ухвалено резолюції бурев оплесків. Всі присутні піднімаються і могутній та сильний голос їхньої молитви "Боже Великий, Творче всемогучий" висіко лише до неба...

Учасники протестаційних зборів в Корнберґу, закликають народи всього світу піти за їхнім прикладом.

С.Глід.

-o-o-0-0-o-o

**АНТИ-БОЛЬШЕВИЦЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ
в Розенгаймі**

В неділю 27 березня ц.р. заходом Українського Краєвого Комітету в Розенгаймі, очолюваного інж.Сарджом, організовано релігійну антібільшовицьку маніфестацію. Саме новим характер протесту спрямованого проти комуністично-більшовицького режиму, який злочинно торчє нафеламентарнійші людські права та релігію.

Паред тим, у великому українському середомкці-таборі Стефанскірхені /поблизу Розенгайму/ відбулася в обох церквах панакхиди за полаганих кучанів до боротьби за національну і релігійну свободу.

О год. 9-ій, з українського табору з Стефанскірхен в напрямі міста Розенгайму вирушають колони маніфестуючих: на початку сесбове авто з масов концентраційних таборів Советського Союзу, далі українська мовадь - сумнів ці уніформовані в однострої несуть український державний прапор, школярі,

діти, та дорослі чоловіки і жінки - понад 800 осіб.

Повільно крок за кроком посувається похід. В багатьох місцях колон височіть транспаранти - різноманітні лозунги, писані в німецькій мові: "Смерть комунізму - ворогові людства!", "УПА - одинока сила що далі бореться проти більшевизму!", "Комунізм - рідник релігії!" та інші.

Віля 15-тої години маніфестувачі йдуть центральними вулицями Розенту, обіймаючи побіч себе численних глядачів - німців. Тут українські команди з'єднуються з маніфестувачими групами балтівців й угорців і проходять до Ніколявскірхе, де відбувається окільна параклада по полаглих жертвах, вірувант, замучених не тільки в Україні, але і в Ерибалтійовких країнах, Угорщині, Болгарії, Ерославії та інших державах.

Паракладу відправляють український греко-католицький і латвійський римо-католицький священники.

В церкві маніфестувачі організовано збираються на одному з міських майданів, де під відкритим небом відбувається великолюдний анти-більшевизький мітинг.

Виступають українці, виступають представники від угорців та балтійців. Їх виступи в українській та німецькій мовах - це гострі протести проти більшевизького планового знищення народів і релігій, це гострі протести проти більшевизького поневолення різних народів і націй. Все це викликає палкий відгук не тільки в середі маніфестувачих але й серед німців, які гаряче аплодують промовців.

Маніфестація закінчується одностайним схваленням резолюції, в якій рішуче засуджується болгаризька політика червоних диктаторів Кремля і заклинається всі не вільні народи світа об'єднатися довкола Антибільшевизького Більшого Народів /АНН/, до хрестового походу, до спільної боротьби проти більшевизму, проти народознищення, проти народопоневолення, проти безбожництва, за свободу народів і свободу людини!

М.П.

-o-o-o-o-o-

ВЕЧІР ДЛЯ ЧУЖИНЦІВ

В Мюнхені відбувся товариський вечір для чужинців, до його організували українські представники в АНН. Узяють у вечорі взяли представники дванадцяти національностей: білоруси, болгары, австрійці, козаки, німці, словаки, туркестанці, поляки й українці. Були також чимало друзів з УПА в командиром Вайдас. В першій частині вечора Довські козаки дали мистецькі виступи. Програма була на високому мистецькому рівні. Вечір мав велике позитивне значення, бо на ньому ще більше скріплено дружбу народів - членів АНН. Він зробив велике враження на голоду Інтернаціональної Свободи, австрійця. Від час вечора йому було писано багато справ щодо деяких помилкових, неправильних інформацій з боку інших середовищ про АНН. Після цього він виявив бажання співпрацювати з ними.

o-o-o-o-o

НЕ ОДИН КРОК "ВПЕРЕД" ДО...МАКСИЗМУ

Наша еміграційна "демократична" преса збільшилася ще одним другом козаків бібулов п.н. "Вперед". Ця "українська робітничка газета" так себе задекларувала, вона зором носить курс політики наших марксистів. Соціалістів, на те що вони "визнають соціальну програму боротьби" проти суспільний устрій без приватної власності. В основному, газета обстоює /лево-лінійну еміграцію/ "програму наукового соціалізму" та переконує "по матеріальні цінності можуть творитися і без приватної власності на засоби виробництва". Особливо, ілюстриючи "наукового соціалізму" вплив маєть велике зацікавлення "соціальною" програмою УПА, і доходить до висновку що ідеї УПА репрезентують "нову українську людину" для якої "господарська мантальність перестала бути божком". До якого абсурду дошукуються ці "наукові соціалісти" бачимо з таких самовільних речей: "Оборонці приватної власності своїх однопольців в крає національній мають. Але їх одностайні не пішли до УПА... Так, хто ж тоді панове будуть за національним визволення, замовують свій "науковий соціалізм" до в інших інших як повторенням але випробуваною більшевизькою тактикою.

ПОЖЕРТВИ:

XX

НА ПОМІЧ БІЦЦЯ ЗЛОДИМ:

1. УКРАЇНЦІ ТАВОРУ ФЕРБУД зложили 19 фун. 6 пил. За зібрану суму закуплено і вислано пакунки для білців УПА в окуп.зоні. Збірку передали пп. м.Борозки і В.Бариниця.
2. УКРАЇНЦІ м.ЛОНДОНУ, з числі 32 жертводавців зложили 43 фун. 19 п. 6 п., за що закуплено і вислано білцям УПА відповідні речі.
3. УКРАЇНЦІ З БОВІНГТОНУ, вислали 7 пакунків для білців УПА в Німеччині. Ці пакунки одержані - о р д е ч н а п о д а к а!
4. УКРАЇНЦІ ГОСТЕЛЮ ФЕРБУД КОММОН, 10 жертводавців, зложили 70 ф.
5. НЕМЦІ ГОСТЕЛЮ ВРАТРИ зложили на УПА 6 фун. 5 п. 6 п.
6. УКРАЇНЦІ ГОСТЕЛЮ РЕЛІ, з нагоди віщача п - в а М о н а с т и р о в к и х , зложили на руки п. Данилька 11 фун. 5 пил.
7. УКРАЇНЦІ ПОРТГІЛЬ КЕМП зложили 8 фун. 12 п. 6 п. Крім цього вислано 4 ф. чоколяди та одяжні купони на закуплення речей для уніщів.
8. УКРАЇНЦІ ГОСТЕЛЮ ВРАГЕН зложили 3 фун. 10 п. і одяжні купони.
9. УКРАЇНЦІ ГОСТЕЛЮ КРАТІСЛІЧ /Банспіре/ зложили 3 фун. 2 п., і фунт чоколяди і одяжні купони.
10. УКРАЇНЦІ ГОСТЕЛЮ ДАНІНГ зложили 8 фун. 17 пил.
11. УКРАЇНЦІ ГОСТЕЛЮ ТАНАДАґС зложили 3 фун. 15 п. і рівнож вислали пакунки з одягом.
12. УКРАЇНЦІ З ГОСТЕЛЮ РІРСГАЗС - пані О.Зикович і С.Болбо зна зложили 2 фун.
13. РІЗДВ'ЯНА ЗБІРКА в ГОСТЕЛЮ РІРСГАЗС /Данді/ - 6 фун. 15 п. 6 і пів п.

Поодинокі пожертви: пп. І.Бараник і Р.Максимів-І ф., п. С.Семаник - 1 фун., п.Сулима 10 п.
 ВСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ І ТИМ ПО ПРИЧИННИЛИСЯ ДО ЗБІРКИ - ШИРА ПОДЯКА.

XX

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ВИЗВОЛЬНОГО ШЛЯХУ"

XX

1. Павук - 16 п. 6 п.	9. Давидівка і др.	- 7 ф. 10 п.
2. Кльощко - 10 "	10. Борозки і др.	- 2 " -
3. Карась - 10 "	11. Українці з округ. Манч.	- 6 " 10 "
4. Яцук - 5 "	12. Семаник	- 1 " -
5. Брків - 10 "	13. Безміснені	- 2 " -
6. Федорчан - 10 "	14. Чалка	- 3 " 7 "
7. Осип - 10 "	15. Читачі гост. Англерч	- 3 " 9 "
8. Дерен - 10 "	16. Сидигин	- 1 " 5 "
	17. Ерван гостель -	7 п.
	18. Говард "	17 "
	19. Донкастер "	12 "
	20. Бартон "	9 "

XX

НА ВИЗВОЛЬНИЙ ФОНД

.....

1. Карась Н. - 10 п.
2. Табір Ланконді - 8 "
3. К.Вогдан - 2 "
4. Т.Михасько і др. - 1 фунт, 2 п.
5. Українці табору Мільзенгел - 4 фун. 5 п.

ВСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "В.Ш." І НА ВИЗВОЛЬНИЙ ФОНД
 СКАДАЄМО ШИРУ ПОДЯКУ!